

ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ

<<Οδηγούμαστε από το Θάνατο στο Θάνατο>>

Ερευνητική Εργασία Α! Λυκείου 2015-2016
Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Δαυλιάκου Σοφία
Γ.Ε.Λ. ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή

Κεφάλαιο 1 :Πρόσφυγας- Μετανάστης

- Εσωτερικός μετανάστης
- Αίτια
- Ένταξη- Αποδοχή- Προβλήματα Ένταξης
- Αποτελέσματα- Συνέπειες για τη χώρα υποδοχής και για τους ίδιους
- Ποιος θεωρείται αιτών άσυλο-Δικαιώματα αιτούντων άσυλο

Κεφάλαιο 2

- Ανθρώπινα δικαιώματα-Διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
 - Μη κυβερνητικές οργανώσεις για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
- Διεθνής Αμνηστία Ο.Η.Ε. Γιατροί χωρίς σύνορα

Κεφάλαιο 3

- Μεταναστευτικά Ρεύματα στην Ελλάδα
- Διασημότεροι Άνθρωποι που υπήρξαν Πρόσφυγες
- Συνεντεύξεις –Μαρτυρίες Προσφύγων
- Φωτογραφικό Υλικό

Κεφάλαιο 4

- Η Προσφυγιά μέσα από τα μάτια τέχνης-Θεατρικά Έργα-Ποιήματα-Τραγούδια
- Εξήγηση βασικών όρων της προσφυγιάς
- Ερωτηματολόγιο-Συμπεράσματα

Τραγούδι: Στίχοι και μελωδία της μαθήτριας: Τροχίδου Αλεξάνδρας

Προβληματισμός μαθητών στο προσφυγικό θέμα

Μαυρουδή Άννα - Μιχαήλ Αντωνία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο πλαίσιο του μαθήματος project με θέμα : **ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ «Οδηγούμαστε από το θάνατο στο θάνατο»** μελετήσαμε με ποικίλους τρόπους τις διαφορές μεταξύ πρόσφυγα –μετανάστη, τα αίτια που ωθούν τις συγκεκριμένες ομάδες ανθρώπων να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους ,τα συναισθήματά τους καθώς και τις συνέπειες της μετακίνησης τους ,θετικές-η αρνητικές.

Παράλληλα ασχοληθήκαμε με το προσφυγικό ζήτημα των ημερών μας, τις Μ.Κ.Ο που βοηθούν τους πρόσφυγες , μελετήσαμε όρους όπως αιτών άσυλο ,κράτηση, απέλαση, ένταξη, μετεγκατάσταση, εθελοντικός επαναπατρισμός.....,βρήκαμε πληροφορίες για την Συμφωνία Σένγκεν,-Κανονισμό Δουβλίνο,Frontex ,όρους που ακούμε συχνά στις ειδήσεις και δεν γνωρίζουμε. Πήραμε συνεντεύξεις από Έλληνες πρόσφυγες και εναποθέσαμε όλες τις γνώσεις μας μέσα σε ένα βιβλίο .

Τέλος μέσω δια δραστικού τρόπου, όπως προβολές video, διαδικτυακή έρευνα αλλά και βιωματικού τρόπου παιχνίδια μίμησης-κάρτες ρόλων και λέξεων κλειδιά, ασχοληθήκαμε με τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και την προσφυγιά και μας γεννήθηκαν ορισμένα ερωτήματα.

Σίγουρα ο καθένας μας τα προσεγγίζει με διαφορετικό τρόπο και οι απαντήσεις ποικίλουν, ωστόσο οι απορίες μας συγκλίνουν σε ένα βαθμό.

- Πώς αισθάνονται οι πρόσφυγες όταν αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια και τις οικογένειες τους;
- Έχετε σκεφτεί ποτέ αν τα Ανθρώπινα Δικαιώματα καταπατώνται; Αν υπάρχει ισότητα;
- Έχουν όλοι τις ίδιες προθέσεις όταν εγκαταλείπουν την πατρίδα τους; ποιοι χρειάζονται προτεραιότητα;
- Πρέπει τα σύνορα των χωρών να είναι ανοικτά η κλειστά; Τι ορίζει το Δίκαιο
- Άραγε έχετε φανταστεί τον εαυτό σας στην κατάσταση τους;

Παπανικολάου Γιάννης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

- **Πρόσφυγας- Μετανάστης**
- **Εσωτερικός μετανάστης**
- **Αίτια**
- **Ένταξη- Αποδοχή- Προβλήματα Ένταξης**
- **Αποτελέσματα- Συνέπειες για τη χώρα υποδοχής και για τους ίδιους**
- **Ποιος θεωρείται αιτών άσυλο**
- **Δικαιώματα αιτούντων άσυλο**

Συντονιστής: Δαρδαμάνη Ελένη

Γραμματέας : Μπουκουβάλα Σωτηρία, Σκόρδος Διονύσης

Ερευνητές : Δεληχατζή Λίλη ,Παπανικολάου Γιάννης

Περίληψη

Σε αυτό το κεφάλαιο ερευνήσαμε την διαφορά της έννοιας του πρόσφυγα και του μετανάστη, τα αίτια της μετανάστευσης και της προσφυγιάς καθώς και τα προβλήματα που δέχεται ένας μετανάστης ή ένας πρόσφυγας στην προσπάθεια του να ενταχθεί και να γίνει αποδεκτός από τον λαό της χώρας υποδοχής του. Επίσης ασχοληθήκαμε με τα αποτελέσματα και τις συνέπειες που προκαλεί η μετανάστευση και η προσφυγιά και διευκρινίσαμε τον όρο αιτών άσυλο, και ποια τα δικαιώματα των αιτούντων άσυλο.

Πρόσφυγας, είναι κάποιος που αναγκάζεται να εγκαταλείψει τη χώρα του εξαιτίας πολιτικής, εθνικής, φυλετικής και θρησκευτικής δίωξης ή επειδή ανήκει σε μια ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα η οποία διώκεται. Πρόσφυγας είναι επίσης όποιος κινδυνεύει στη χώρα του λόγω πολέμου ή γενικευμένης βίας. Για τους λόγους αυτούς δεν μπορεί να επιστρέψει στην πατρίδα του και δικαιούται άσυλο και διεθνή προστασία στη χώρα που καταφεύγει. Οι πρόσφυγες προστατεύονται από τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 και από διεθνείς ευρωπαϊκές συμφωνίες και εθνικούς νόμους. Δικαιούνται να ζητήσουν άσυλο με βάση την Αρχή της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το να χορηγήσει μια χώρα άσυλο σε πρόσφυγες δεν είναι πράξη φιλανθρωπίας ούτε δείγμα καλής θέλησης αλλά υποχρέωση με βάση διεθνείς συνθήκες και εθνικούς νόμους. Και αυτό ισχύει και για την Ελλάδα.

Μετανάστες είναι όσοι εγκαταλείπουν τη χώρα τους προσπαθώντας να βρουν εργασία και καλύτερες συνθήκες διαβίωσης. Συχνά υποχρεώνονται να φύγουν λόγω περιβαλλοντικών συνθηκών και απόλυτης φτώχειας. Η διαφορά με τους πρόσφυγες είναι πως οι μετανάστες μπορούν να επιστρέψουν στις πατρίδες τους και δεν κινδυνεύει η ζωή και η σωματική τους ακεραιότητα (αν και είναι μεγάλη συζήτηση κατά πόσο η απόλυτη φτώχεια δεν απειλεί και την ζωή κάποιου). Έχει σημασία να αναφερθεί πως συνήθως όταν εισέρχονται στην Ελλάδα, τόσο οι πρόσφυγες όσο και οι μετανάστες δεν διαθέτουν έγγραφα και δεν είναι εύκολο να εξακριβωθεί η ταυτότητα τους. Ακολουθούν συνήθως τους ίδιους επικίνδυνους δρόμους εισόδου. Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να υπάρχει μια δίκαιη και γρήγορη διαδικασία ασύλου ώστε να ελεγχθούν οι άνθρωποι και να εξακριβωθεί ποιος είναι πρόσφυγας και ποιος είναι οικονομικός μετανάστης».

Διαφορά Πρόσφυγα- Μετανάστη

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Οι πρόσφυγες αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την εστία τους επειδή απειλείται η ζωή ή η ελευθερία τους αν επιστρέψουν στον τόπο τους, πολλές φορές κινδυνεύει η ίδια τους η ζωή. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν δικαίωμα να κάνουν αίτηση για άσυλο σε μια άλλη χώρα, δηλαδή να ζητήσουν προστασία και να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες. Όσο περιμένουν να εξεταστεί το αίτημά τους ονομάζονται αιτούντες άσυλο. Η προσφυγική ιδιότητα και κατάσταση δεν είναι μόνιμες. Όταν εκλείψουν οι λόγοι φόβου δίωξης, αρκετοί πρόσφυγες επιστρέφουν στην πατρίδα τους, προσπαθώντας να ανακτήσουν το χαμένο έδαφος και χρόνο. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου ο εθελοντικός επαναπατρισμός δεν είναι εφικτός και οι πρόσφυγες καλούνται να κάνουν ένα νέο, πλην δύσκολο, ξεκίνημα ζωής στη χώρα υποδοχής.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

Οι μετανάστες ωθούνται από τη φτώχεια και την ανέχεια να αφήσουν τη χώρα τους με σκοπό να βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής τους . Αν αποφασίσουν να γυρίσουν πίσω, θα συνεχίσουν να έχουν την προστασία της πατρίδας τους. Ορισμένες φορές γίνεται επίκληση του ασύλου από άτομα που δεν είναι πρόσφυγες με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται η σχετική με το άσυλο διαδικασία. Η διαφορά του πρόσφυγα με τον παράτυπο μετανάστη είναι ότι ενώ ο πρόσφυγας μπορεί να βρέθηκε στα σύνορα χωρίς τα απαραίτητα χαρτιά, που πιστοποιούν την ταυτότητά του, δεν επιδιώκει την παράνομη είσοδο στη χώρα από αφύλακτες διαβάσεις, αλλά τη νόμιμη είσοδο και την εξασφάλιση του ασύλου. Αντίθετα, επιδίωξη του παράτυπου μετανάστη είναι να εισέλθει στη χώρα με τρόπο μη νόμιμο ανεξάρτητα από τους λόγους που τον οδηγούν σε μια τέτοια πράξη. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια αυξανόμενη σύγχυση στην κοινή γνώμη σχετικά με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που εν μέρει οφείλεται στο ότι και οι δύο κατηγορίες χρησιμοποιούν πλέον τις ίδιες οδούς και τα ίδια μέσα για να μετακινηθούν από τη μία χώρα στην άλλη. Όλο και πιο συχνά μάλιστα, παρατηρούμε ότι αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο στις χώρες όπου καταλήγουν: με επιφυλακτικότητα και δυσπιστία που πολλές φορές φτάνει ακόμα και στην απόρριψη.

Αίτια μετανάστευσης

- Οικονομικά αίτια: Όταν οι συνθήκες απασχόλησης στη χώρα υποδοχής είναι ευνοϊκές. (συνήθως παρέχονται: πιο υψηλές αμοιβές, ασφαλιστική κάλυψη, οικογενειακά επιδόματα, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στέγη κ.α.)
- Οι πόλεμοι: Οι συγκρούσεις μεταξύ των διαφόρων εθνών δημιουργούσαν νικητές και ηττημένους, με αποτέλεσμα τη μετακίνηση των ηττημένων και των αμάχων (επεκτατικοί και κατακτητικοί πόλεμοι ή και βάρβαρες γενοκτονίες).
- Οι φυσικές καταστροφές: Οι πλημμύρες, η ξηρασία και ο παγετός συχνά καταστρέφουν τις καλλιέργειες και εξαναγκάζουν τα άτομα να μετακινηθούν για εύρεση τροφής σε πιο γόνιμες περιοχές. Παράλληλα, όταν μια χώρα υποφέρει συχνά από τα αναπόφευκτα αυτά φαινόμενα, οι κάτοικοι της χώρας που πλήττεται, πρέπει να προστατευτούν, με αποτέλεσμα πάλι να έχουν να αντιμετωπίσουν το ενδεχόμενο της μετανάστευσης, το οποίο μπορεί να ακούγεται απλό, αλλά αν έχουν χάσει σχεδόν κάθε περιουσιακό τους στοιχείο, τα πράγματα να είναι πολύ δύσκολα...

Αίτια Εσωτερικής Μετανάστευσης

- Η Βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας: Η ίδρυση βιομηχανιών σε μια περιοχή δημιούργησε μεγαλύτερη ανάγκη εργατικών χεριών που συνετέλεσε στην μετακίνηση των εργατών.
Η Εμπορική ανάπτυξη της χώρας: Η εμπορική ανάπτυξη μιας πόλης δημιουργεί συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες προσωπικού για τη διακίνηση των προϊόντων, τις διεθνείς σχέσεις και τις άλλες συναλλαγές που απορρέουν απ' αυτές.
- Οι Μέθοδοι καλλιέργειας: Βελτιώθηκαν τα μέσα καλλιέργειας. Βελτιώθηκαν οι μέθοδοι παραγωγής. Τα εργατικά χέρια άρχισαν να πλεονάζουν. Οι μικροί γαιοκτήμονες συχνά έχουν μικρή παραγωγικότητα.
- Η Εποχιακή ανεργία: Στην ύπαιθρο η εργασία συχνά είναι εποχιακή (Θερισμός, Τρύγος, Σπορά κ.ά.). Αντίθετα, στην πόλη η απασχόληση είναι συνεχής με σίγουρο εισόδημα και πιο καλούς όρους ασφάλισης.
- Ο Μαγνητισμός της πόλης: Τα Ερεθίσματα: Στην πόλη υπάρχει μεγάλη ποικιλία δραστηριοτήτων όπου μπορεί να συμμετάσχει καθένας.
- Η Ψυχαγωγία: Η πόλη προσφέρει πολλά και διαφορετικά είδη ψυχαγωγίας.
- Πνευματικά και Διανοητικά προβλήματα: Η πόλη παρέχει πιο καλή εκπαίδευση καθώς διαθέτει βιβλιοθήκες, μουσεία, πινακοθήκες κ.ά..
- Το Βιοτικό και Κοινωνικό-οικονομικό επίπεδο: Ένας από τους πιο βασικούς σκοπούς μετακίνησης του εσωτερικού μετανάστη είναι η επίτευξη ενός ανώτερου βιοτικού επιπέδου τόσο για τον εαυτό του, όσο και για την οικογένεια του

ΕΝΤΑΞΗ

Η ένταξη των ανθρώπων που μεταναστεύουν, με στόχο να μείνουν για μακρό διάστημα σε μια ξένη κοινωνία, περιλαμβάνει ποσοτικές και ποιοτικές παραμέτρους. Οι ποσοτικές παράμετροι αναφέρονται στα όρια αντοχής μιας ομάδας να εντάξει καινούργια μέλη, χωρίς να απολέσει τα βασικά της χαρακτηριστικά και τη συνοχή που διασφαλίζει η αποδοχή των ενδοομαδικών κανόνων συνύπαρξης. Κάθε στρατηγική ένταξης έχει και ένα ανώτατο όριο πέρα από το οποίο η προσπάθεια είναι ατελέσφορη και καταδικασμένη. Εδώ θα θιγεί περισσότερο η άλλη παράμετρος, η ποιοτική, και αυτή αναφέρεται στις δυνάμεις συνοχής της «κοινωνίας υποδοχής», την επένδυση που είναι διατεθειμένη να αναλάβει και την επιλογή των πιο πρόσφορων πολιτικών ένταξης.

Σε γενικές γραμμές, για έναν οικονομικό μετανάστη σε μια ξένη χώρα υπάρχουν τρία βασικά πεδία μέθεξης στην κοινωνική ζωή, τρία σημεία επαφής μαζί της, που κάθε ένα από αυτά μπορεί να λειτουργήσει ενισχύοντας ή στρεβλώνοντας και αποδυναμώνοντας τη διαδικασία ένταξης: Η εργασία, η επαφή με τις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας και το σχολείο. Θα πρέπει να είναι σαφές ότι ο συνδυασμός των τριών πεδίων και όχι μονοδιάστατες πολιτικές μπορούν να έχουν τα αποτελέσματα της κοινωνικής ένταξης που υποτίθεται ότι είναι το ζητούμενο για μια δημοκρατική και αλληλέγγυα κοινωνία.

Χώρα Υποδοχής

Ο κύριος προβληματισμός που κατέχει σήμερα τις χώρες υποδοχής μεταναστών επικεντρώνεται στο κατά πόσον οι κοινωνίες τους είναι «ώριμες» να δεχτούν το μεγάλο όγκο των μεταναστών και κυρίως κάτω από ποιες προϋποθέσεις και με ποιες ενέργειες είναι δυνατόν οι μετανάστες να ενταχθούν στην κοινωνία της χώρας υποδοχής, ώστε η συνύπαρξη με τους ντόπιους να είναι ομαλή. Προβληματίζει, δηλαδή, η κοινωνική ένταξη των μεταναστών, η οποία δείχνει πώς «μεταβάλλονται οι σχέσεις τους ατομικά αλλά και συλλογικά, σε επίπεδο κοινοτήτων με τον πληθυσμό της χώρας υποδοχής». Η ύπαρξη και η λειτουργία του εθνικού κράτους γενικά μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι είναι το δομικό χαρακτηριστικό που δημιουργεί και τις κοινωνικές ομάδες με βάση το κριτήριο της εθνικότητας. Ο χωρισμός «εμείς-αυτοί», «γηγενείς-ξένοι» διαμεσολαβεί από το κράτος και νομιμοποιεί την προνομιακή μεταχείριση της πρώτης ομάδας και τον αποκλεισμό ή την «αποδοχή» της δεύτερης και κανονίζει τον τρόπο επικοινωνίας και επίλυσης των μεταξύ τους διαφορών.

Συνέπειες για τους πρόσφυγες

Θετικές:

- Εξασφαλίζουν την επιβίωση τους και καλύτερο επίπεδο ζωής από αυτό που τους πρόσφερε η χώρα τους, όταν καταλήγουν σε χώρες με υψηλό βιοτικό επίπεδο.
- Όσοι προέρχονται από καθημαγμένες από τον πόλεμο περιοχές, καταφέρνουν να αποφύγουν το θάνατο για τους ίδιους και τα παιδιά τους.
- Βρίσκουν ασφάλεια στη χώρα που τους φιλοξενεί, αν διώκονταν στη χώρα τους για τις πολιτικές τους απόψεις.
- Έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Τους παρέχουν περισσότερες ευκαιρίες και καλύτερο μέλλον.

Αρνητικές:

- Αποτελούν αντικείμενο οικονομικής εκμετάλλευσης από ανάλγητα άτομα κατά τη μεταφορά τους.
- Ορισμένοι από αυτούς δεν κατορθώνουν ποτέ να φτάσουν στη χώρα της ‘επαγγελίας’, αφού πεθαίνουν από τις κακουχίες (έλλειψη νερού και φαγητού, κόπωση, δυσμενείς καιρικές συνθήκες, ασθένειες, ναυάγια, ρίψη στη θάλασσα από τους δουλεμπόρους για να μη συλληφθούν οι ίδιοι).
- Αρκετοί από αυτούς συλλαμβάνονται και προωθούνται πάλι στη χώρα τους ή ζουν υπό δύσκολες συνθήκες σε στρατόπεδα υποδοχής και συγκέντρωσης προσφύγων.
- Τους εκμεταλλεύονται οικονομικά. Εργάζονται πολλές φορές σε σκληρές συνθήκες με χαμηλό ημερομίσθιο και ανασφάλιστοι. Ορισμένες φορές δεν έχουν πρόσβαση στο σύστημα υγείας και στερούνται την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.
- Αρκετές γυναίκες κακοποιούνται και υπό τη βία αναγκάζονται να εκδίδονται. Οδηγούνται στην πορνεία. Στην ξένη χώρα ζουν συχνά σε καθεστώς παρανομίας και γι’ αυτό βιώνουν διαρκώς το φόβο μήπως συλληφθούν.
- Ζουν σε δύσκολες βιοτικές συνθήκες, αφού δεν έχουν τα οικονομικά μέσα (κατοικία, τροφή κ.α).
- Είναι δύσκολο να προσαρμοστούν σε μια ξένη χώρα με εντελώς διαφορετική νοοτροπία και πολιτισμό. Έχουν και το πρόβλημα της συνεννόησης, αφού δεν γνωρίζουν τη γλώσσα.
- Ζουν μακριά από την οικογένειά τους, τα αγαπημένα τους πρόσωπα και την πατρίδα τους. Αισθάνονται ξένοι. Αντιμετωπίζουν πολλές φορές το ρατσισμό των ντόπιων. Δύσκολα αισθάνονται αποδεκτοί. Αντιμετωπίζονται υποτιμητικά και με καχυποψία.

Συνέπειες για τη χώρα στην οποία καταφεύγουν

Θετικές:

- Εξασφαλίζει φτηνά εργατικά χέρια. Πολλές εργασίες θα κόστιζαν πολύ περισσότερο αν γίνονταν από ντόπιους.
- Υπάρχει εργατικό δυναμικό σε τομείς όπου παρατηρούνταν έλλειψη εργατικών χεριών (π.χ. αγροτικός, κτηνοτροφικός, βιομηχανικός χώρος).
- Οι μετανάστες, αμειβόμενοι με χαμηλά ημερομίσθια, συμβάλλουν στη μείωση του πληθωρισμού.
- Οι μετανάστες συμβάλλουν στη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος με τις εισφορές που καταβάλλουν, σε χώρες όπου παρατηρείται γήρανση του ντόπιου πληθυσμού.

- Μπορούν να αποτελέσουν γέφυρα φιλίας ανάμεσα στη χώρα όπου φιλοξενούνται και στη χώρα προέλευσης τους.

Αρνητικές:

- Αυξάνεται η ανεργία των ντόπιων σε ορισμένους τομείς αφού οι μετανάστες εργάζονται με χαμηλότερο ημερομίσθιο και συχνά ανασφάλιστοι.
- Ενισχύεται η παρανομία και η εγκληματικότητα, όταν οι μετανάστες δεν μπορούν να επιβιώσουν με άλλο τρόπο ή γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από ντόπιους παρανόμους.
- Απειλείται με αλλοίωση η πληθυσμιακή σύνθεση των χωρών στις οποίες καταφεύγουν, αφού ο αριθμός των μεταναστών είναι τεράστιος.

Το Άσυλο

Το Άσυλο είναι ένα είδος διεθνούς προστασίας που χορηγεί μια χώρα σε άτομο που έχει φύγει από τη χώρα του διότι φοβάται ότι θα υποστεί δίωξη. Χορηγείται σύμφωνα με όσα προβλέπει η Σύμβαση της Γενεύης του 1951 σχετικά με το Καθεστώς των Προσφύγων. Για να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας πρέπει να έχει φύγει από τη χώρα σου και να μην μπορείς να γυρίσεις γιατί υπάρχει βάσιμος φόβος δίωξης. Η Ελλάδα τηρεί επίσης την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, η οποία απαγορεύει να επιστραφεί κάποιος σε χώρα όπου υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να υποστεί βασανιστήρια, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση και τιμωρία. Δεδομένης της ιδιαίτερης γεωγραφικής θέσης της χώρας μας, πολλοί παράνομοι μετανάστες εισέρχονται στην Ελλάδα και αιτούνται άσυλο.

Αιτήσεις ασύλου ανά έτος:

- 2005: 9.050
- 2009: 15.928
- 2010: 10.273

Πολιτικό άσυλο

Το πολιτικό άσυλο είναι μια μορφή προστασίας που παρέχει στο έδαφος της μια χώρα, σε ένα άτομο που διώκεται ή επικαλείται βάσιμο ενδεχόμενο δίωξης έξω από αυτήν, όπως για παράδειγμα στην αλλοδαπή πατρίδα του. Η δίωξη από την οποία μπορεί να προστατευτεί με πολιτικό άσυλο κάποιος μπορεί να έχει ως αιτία τη φυλή του, την εθνικότητά του, τη θρησκεία του, τις πολιτικές του απόψεις ή τη συμμετοχή του σε μια ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή κοινωνικές

δραστηριότητες. Το πολιτικό άσυλο παρέχεται υπό τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 στα σημεία που αυτή αφορά το «Καθεστώς των Προσφύγων». Συχνά συγχέεται ο όρος του πρόσφυγα με αυτόν του οικονομικού μετανάστη. Πρόσφυγας καθορίζεται αυτός που του χορηγείται εξ ανάγκης πολιτικό άσυλο από μια κυβέρνηση. Ο οικονομικός μετανάστης μπορεί να έχει την ανάγκη της μετανάστευσης, για πολιτικούς ή μη λόγους, κυρίως όμως οικονομικούς, και δεν έχει την αναγνώριση του πολιτικού πρόσφυγα από την κυβέρνηση της χώρας στην οποία έχει μεταναστεύσει. Στην Ευρώπη σήμερα, πολλοί μετανάστες, αιτούντες άσυλο και πρόσφυγες αντιμετωπίζουν πολύ δύσκολες καταστάσεις και βλέπουν τα βασικά τους δικαιώματα και την αξιοπρέπειά τους, να παραβιάζονται καθημερινά. Οι πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο συχνά αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια, τις χώρες και τις οικογένειές τους για να σωθούν από τον πόλεμο, τις διώξεις ή την πλήρη έλλειψη ασφάλειας. Αν και η συντριπτική πλειοψηφία των προσφύγων στον κόσμο δεν ζητούν άσυλο στην Ευρώπη, ορισμένα άτομα και ομάδες το κάνουν. Η καλλιέργεια ή η εμμονή συναισθημάτων εθνικισμού και της ξενοφοβίας, ή απλώς οι ανησυχίες των ξενόφοβων πολιτικών, έχουν οδηγήσει πολλές κυβερνήσεις να υιοθετήσουν πολύ αυστηρά μέτρα προς την κατεύθυνση των αιτούντων άσυλο, με στόχο κυρίως την εξασφάλιση ότι αυτοί δεν θα φθάνουν στο έδαφός τους.

Ποιος θεωρείται αιτών άσυλο;

Ένα άτομο που αναζητά προστασία ως πρόσφυγας ακόμα κι αν δεν έχει επισήμως αναγνωρισθεί ως τέτοιος. Συνήθως ο όρος αναφέρεται σε κάποιον που αναμένει ακόμα από μία κυβέρνηση να αποφανθεί αν ο ίδιος είναι πρόσφυγας. Η έλλειψη, ωστόσο, επίσημης αναγνώρισης δεν μειώνει το δικαίωμά του/της για προστασία από το διεθνές προσφυγικό δίκαιο.

Αιτών διεθνή προστασία

Αιτών διεθνή προστασία είναι ο αλλοδαπός ο οποίος δηλώνει προφορικά ή γραπτά σε οποιαδήποτε ελληνική αρχή ότι ζητά άσυλο ή ζητά να μην απελαθεί γιατί φοβάται δίωξη λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων, ή γιατί κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη στη χώρα καταγωγής ή προηγούμενης διαμονής του, ιδίως γιατί κινδυνεύει με θανατική ποινή ή εκτέλεση, με βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή κινδυνεύει η ζωή ή η ακεραιότητά του λόγω διεθνούς ή εμφύλιας σύρραξης.

Αιτών διεθνή προστασία θεωρείται και ο αλλοδαπός, ο οποίος μεταφέρεται στην Ελλάδα από κράτος που εφαρμόζει τον Κανονισμό «Δουβλίνο».

Οι χώρες που εφαρμόζουν τον Κανονισμό «Δουβλίνο II» είναι: Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ελβετία, Εσθονία, Ηνωμένο Βασίλειο,

Ιρλανδία, Ισλανδία, Ισπανία, Ιταλία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Λιχτενστάιν, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Νορβηγία, Ολλανδία, Ουγγαρία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Σουηδία, Τσεχία, Φινλανδία.

• Υποχρεώσεις αιτούντων διεθνή προστασία

- Ως αιτών διεθνή προστασία στην Ελλάδα, έχετε υποχρέωση:
- Να παραμείνετε στην Ελλάδα μέχρι να τελειώσει η εξέταση της αίτησής σας.
- Να συνεργάζεστε με τις ελληνικές αρχές για κάθε θέμα σχετικό με την αίτησή σας και την εξακρίβωση των στοιχείων της ταυτότητάς σας.
- Να πηγαίνετε ο ίδιος στην Υπηρεσία Ασύλου για να ανανεώσετε **το δελτίο σας** πριν τη λήξη του και το αργότερο κατά την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήξη ισχύος του.
- Να ενημερώνετε την Υπηρεσία Ασύλου αμέσως για τη διεύθυνση κατοικίας σας και για τα στοιχεία επικοινωνίας σας, καθώς και για κάθε αλλαγή τους. Η Υπηρεσία Ασύλου θα στέλνει στη διεύθυνση που δηλώνετε έγγραφα που έχουν σχέση με την αίτησή σας.
- Να τηρείτε τις προθεσμίες που σας ορίζουν στα διάφορα στάδια της διαδικασίας εξέτασης της αίτησής σας.
- Να αποκαλύπτετε την πραγματική σας οικονομική κατάσταση σε περίπτωση που απολαμβάνετε παροχές από το Κράτος.
- Να συμμορφώνεστε με τις υποχρεώσεις που σας τίθενται σε περίπτωση στέγασής σας σε Κέντρο Φιλοξενίας ή άλλο χώρο.

• Δικαιώματα αιτούντων διεθνή προστασία

Ως αιτών διεθνή προστασία στην Ελλάδα:

- Απαγορεύεται να απελαθείτε μέχρι να τελειώσει η εξέταση της αίτησής σας.
- Μπορείτε να κυκλοφορείτε ελεύθερα στην χώρα, εκτός εάν στο **δελτίο** που έχετε πάρει ορίζεται συγκεκριμένο τμήμα της χώρας στο οποίο επιτρέπεται να κυκλοφορείτε.
- Αν δεν έχετε στέγη μπορείτε να ζητήσετε να στεγαστείτε σε Κέντρο Φιλοξενίας ή άλλο χώρο.
- Έχετε δικαίωμα να εργαστείτε υπό τις προϋποθέσεις που θέτει η ελληνική νομοθεσία.
- Έχετε τα ίδια ασφαλιστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις, ως εργαζόμενος, όπως οι Έλληνες πολίτες.
- Έχετε δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, εφόσον είστε ανασφάλιστος και άπορος.
- Τα παιδιά σας έχουν πρόσβαση – και εσείς εάν είστε ανήλικος- στη δωρεάν

δημόσια εκπαίδευση.

- Έχετε πρόσβαση σε επαγγελματική κατάρτιση.
- Αν είστε άτομο με αναπηρία 67% και άνω, έχετε δικαίωμα να λάβετε επίδομα αναπηρίας, εφόσον δεν είναι δυνατή η διαμονή σας σε Κέντρο Φιλοξενίας.
- Ως αιτών διεθνή προστασία δεν μπορείτε να ταξιδέψετε εκτός Ελλάδας.
- Ως αιτών διεθνή προστασία δεν μπορείτε να φέρετε στην Ελλάδα την οικογένειά σας από τη χώρα καταγωγής σας.

Η Διεθνής Αμνηστία διαφωνεί με τη κράτηση αιτούντων άσυλο και προσφύγων εκτός και αν:

- Έχουν **αποδεδειγμένα κατηγορηθεί για ποινικά αδικήματα** ή
- Οι αρχές μπορούν να αποδείξουν σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση ότι η φυλάκιση είναι **απαραίτητη, σύμφωνη με το νόμο** και ανήκει στις περιπτώσεις εκείνες που **οι διεθνείς κανόνες δικαιολογούν μια τέτοια πρακτική.**
- Η οργάνωση δεν αντιτίθεται στη επιστροφή αιτούντων άσυλο που απορρίφθηκαν, εφόσον όμως **είχαν πρόσβαση σε όλες τις νόμιμες και ικανοποιητικές διαδικασίες και αν η επιστροφή τους μπορεί να πραγματοποιηθεί με ασφάλεια, αξιοπρέπεια και με απόλυτο σεβασμό προς τα ανθρώπινα δικαιώματα.**

Πηγές:

<http://www.aksioprepeiakantoxh.com/koinonia/ellada/919-prosfigas-metanastis-lathrometanastis-poiios-einai-o-sostos-oros>

<http://edu09.pbworks.com/w/page/11506206/M%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B5%CF%82,%20%CF%80%CF%81%CF%8C%CF%83%CF%86%CF%85%CE%B3%CE%B5%CF%82%20%CE%BA%CE%B1%CE%B9%20%CE%B1%CE%B9%CF%84%CE%BF%CF%8D%CE%BD%CF%84%CE%B5%CF%82%20%CE%AC%CF%83%CF%85%CE%BB%CE%BF>

http://www.ytp.gr/asylo.php?option=ozo_content&perform=view&id=3463&Itemid=465&lang=&lang=&lang=&lang=

<https://www.amnesty.gr/main-category/arheio/article/3902/erotiseis-kai-apantiseis#asylumseeker>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

- **Ανθρώπινα δικαιώματα-Διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**
- **Μη κυβερνητικές οργανώσεις για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων**

Διεθνής Αμνηστία Ο.Η.Ε. Γιατροί χωρίς σύνορα

Συντονιστής: Κουκουλάρης Χαρίλαος

Γραμματέας: Καραγιάννης Διονύσης

Ερευνητής: Γελαδάκης Νίκος

Περίληψη

Στο κεφάλαιο αυτό συλλέξαμε πληροφορίες για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα που είναι Έμφυτα-Αναφαίρετα-Πανανθρώπινα –Οικουμενικά και προσεγγίσαμε το θέμα μας και ιστορικά. Ασχοληθήκαμε με τους φορείς που βοηθούν τους πρόσφυγες και εστιάσαμε σε βασικές οργανώσεις όπως Γιατροί Χωρίς Σύνορα –Διεθνής Αμνηστία-Ύπατη Αρμοστεία - Ο.Η.Ε

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Δικαίωμα είναι κάποιου είδους ελευθερία. Είναι κάτι που το δικαιούται κάποιος επειδή είναι άνθρωπος.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα βασίζονται στην αρχή του σεβασμού του ατόμου. Η βασική θεώρησή τους είναι ότι κάθε άτομο είναι ένα ηθικό και λογικό ον που αξίζει να του φέρονται με αξιοπρέπεια. Αποκαλούνται ανθρώπινα δικαιώματα γιατί είναι οικουμενικά. Ενώ κάποιες χώρες ή ειδικές ομάδες απολαμβάνουν συγκεκριμένα δικαιώματα που ισχύουν μόνο γι' αυτούς, τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι τα δικαιώματα που δικαιούνται όλοι –χωρίς να έχει σημασία ποιοι είναι και πού ζούνε– απλώς γιατί είναι ζωντανοί.

Σε παλιότερες εποχές, δεν υπήρχαν ανθρώπινα δικαιώματα. Μετά ήρθε η ιδέα ότι οι άνθρωποι θα έπρεπε να έχουν συγκεκριμένες ελευθερίες. Και αυτή η ιδέα, στον απόηχο του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, αποτυπώθηκε τελικά στο έγγραφο που ονομάζεται η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με τα τριάντα δικαιώματα τα οποία παρέχονται σε όλους τους ανθρώπους.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Το 539 π.Χ., τα στρατεύματα του Κύρου του Μεγάλου, του πρώτου βασιλιά της αρχαίας Περσίας, κατέκτησαν την πόλη της Βαβυλώνας. Αλλά οι επόμενες ενέργειές του ήταν αυτές που σήμαναν μια μεγάλη πρόοδο για τον Άνθρωπο. Ελευθέρωσε τους σκλάβους, διακήρυξε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να επιλέγουν τη θρησκεία τους και εδραίωσε φυλετική ισότητα. Αυτές και άλλες αποφάσεις καταγράφηκαν σε ένα κύλινδρο από ψημένο πηλό στην Ακκαδική γλώσσα με σφηνοειδή γραφή.

Το αρχαίο αυτό αρχείο, γνωστό σήμερα ως Κύλινδρος του Κύρου, θεωρείται ως ο πρώτος χάρτης ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο. Έχει μεταφραστεί και στις έξι επίσημες γλώσσες των του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και οι διατάξεις του προσομοιάζουν με τα τέσσερα πρώτα άρθρα της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Από τη Βαβυλώνα, η ιδέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων γρήγορα εξαπλώθηκε στην Ινδία, στην Ελλάδα και τελικά στη Ρώμη. Εκεί, προέκυψε η έννοια του «φυσικού νόμου», αφού παρατηρήθηκε το γεγονός ότι οι άνθρωποι τείνουν να ακολουθούν συγκεκριμένους άγραφους νόμους στη ζωή τους και το Ρωμαϊκό δίκαιο βασιζόταν σε ορθολογικές ιδέες που προέκυπταν από τη φύση των πραγμάτων.

ΦΟΡΕΙΣ ΠΟΥ ΒΟΗΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα είναι μια διεθνής, ανεξάρτητη, ιατρική ανθρωπιστική οργάνωση που ιδρύθηκε το 1971 από μία ομάδα Γάλλων γιατρών και δημοσιογράφων στον απόηχο του πολέμου, και του λιμού που επακολούθησε, στην Μπιάφρα της Νιγηρίας και των πλημμυρών στο ανατολικό Πακιστάν

Είναι ένα δυναμικό κίνημα ανθρώπων από πολλές διαφορετικές γωνιές του πλανήτη που μοιράζονται ένα κοινό όραμα: να σώζουν ζωές και να ανακουφίζουν τον πόνο των ανθρώπων σε κίνδυνο, παρέχοντας ιατρική φροντίδα σε όσους την χρειάζονται περισσότερο. Παρέχει ιατρική φροντίδα σε ανθρώπους αποκλεισμένους από την υγειονομική περίθαλψη, σε θύματα βίας, φυσικών καταστροφών ή ενόπλων συγκρούσεων. Δρα με μοναδικό κριτήριο τις ιατρικές ανάγκες, ανεξάρτητα από φυλετικά, θρησκευτικά ή πολιτικά κριτήρια με στόχο την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου αλλά και την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για τις ανθρωπιστικές κρίσεις που μαίνονται στον πλανήτη.

Σήμερα λειτουργούν 21 τμήματα σε ισάριθμες χώρες. Περισσότεροι από 32.500 γιατροί, νοσηλευτές, ειδικοί ψυχικής υγείας, τεχνικοί και οικονομικοί διαχειριστές προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε προγράμματα ιατρικής και ανθρωπιστικής βοήθειας σε περισσότερες από 65 χώρες.

Το κάθε ένα από τα 24 γραφεία των Γιατρών Χωρίς Σύνορα έχει παράλληλα και σωματειακή μορφή, είναι δηλαδή μια οργάνωση με μέλη και κοινό σκοπό τη διαμόρφωση και τη διαφύλαξη του έργου των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, τόσο σε κάθε μία από τις 24 αυτές χώρες όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ

Η Διεθνής Αμνηστία ιδρύθηκε το 1961 από τον Πίτερ Μπένενσον και είναι ένα παγκόσμιο, ανεξάρτητο, εθελοντικό κίνημα με 7 εκατομμύρια μέλη, ακτιβιστές και υποστηρικτές, με δομές και εθνικά Τμήματα και πάνω από 1800 επαγγελματικά στελέχη. Η Διεθνής Αμνηστία αναλαμβάνει δράση για να σταματήσει παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχουν διαπραχθεί αλλά και για να προλάβει τις παραβιάσεις πριν διαπραχθούν, μέσω αποτελεσματικών διεθνών προτύπων για τα

ανθρώπινα δικαιώματα. Επίσης προωθεί το σεβασμό όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσα από την εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση του κοινού.

Η Διεθνής Αμνηστία αγωνίζεται για:

- την κατάργηση της θανατικής ποινής, των βασανιστηρίων, του περιορισμού των ελευθεριών στο όνομα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας»
- τον περιορισμό της αστυνομικής βίας
- την υπεράσπιση της ελευθερίας της έκφρασης
- την εξάλειψη των διακρίσεων
- την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους
- τα δικαιώματα των προσφύγων, των μεταναστών και των μειονοτήτων
- λογοδοσία σχετικά με τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας
- την εταιρική ευθύνη, όταν προκύπτουν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

<<Οι εκστρατείες μας μπορούν να αλλάξουν τη ζωή των θυμάτων των παραβιάσεων, αλλά και των ακτιβιστών και των παραβατών>>.

Μια ιστορία σχετικά με την ίδρυση:

Ο Μπένενσον διάβαζε την εφημερίδα του, όταν το μάτι του έπεσε σε μια είδηση ότι δυο Πορτογάλοι φοιτητές καταδικάστηκαν από την κυβέρνηση της Λισσαβόνας σε 7 χρόνια φυλάκιση, επειδή έκαναν πρόποση στην ελευθερία. Εξαιρετικά ευαισθητοποιημένος απέναντι στις πολιτικές διώξεις, αποφάσισε αρχικά να επισκεφθεί την Πορτογαλική πρεσβεία και να διαμαρτυρηθεί. Συνειδητοποιώντας όμως ότι ένα τέτοιο διάβημα δεν θα είχε και μεγάλο αντίκτυπο, σκέφτηκε μια πιο δυναμική ενέργεια: να "βομβαρδίσει" την Πορτογαλική κυβέρνηση με επιστολές διαμαρτυρίας προερχόμενες από Βρετανούς πολίτες. Στη συνέχεια εξελίσσοντας την ιδέα του, θεώρησε ότι θα ήταν καλύτερα να τραβήξει την προσοχή των πολιτών όλου του κόσμου, ξεκινώντας μια διεθνή εκστρατεία για τους πολιτικούς κρατούμενους και τους κρατούμενους για θρησκευτικούς λόγους. Ο Μπένενσον αποφάσισε να γράψει ένα άρθρο στη βρετανική εφημερίδα The Observer με τίτλο «Οι Ξεχασμένοι Κρατούμενοι» (The Forgotten Prisoners, Μάιος 1961). Παρουσιάζοντας 6 υποθέσεις ανά τον κόσμο ατόμων που κρατούνταν ως «διαφωνούντες», το άρθρο αποτελούσε μια «έκκληση για αμνηστία». Η πρώτη παράγραφος ήταν χαρακτηριστική:

«Οποιαδήποτε μέρα της εβδομάδας κι αν ανοίξετε την εφημερίδα σας θα βρείτε μια είδηση ότι κάποιος σε κάποιο μέρος της Γης έχει φυλακιστεί, έχει βασανιστεί ή έχει εκτελεστεί, επειδή οι απόψεις του ή οι θρησκευτικές του πεποιθήσεις δεν ήταν αρεστές στην κυβέρνηση της χώρας του. Διαβάζοντας την εφημερίδα του, ο αναγνώστης νιώθει αποστροφή και ανημποριά. Κι όμως, αν αυτά τα συναισθήματα της αποστροφής και της ανημποριάς μπορούσαν να ενωθούν παγκοσμίως σε μια κοινή δράση, κάτι αποτελεσματικό θα μπορούσε να προκύψει» .

Η Διεθνής Αμνηστία αναλαμβάνει δράση για την προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που βρίσκονται σε κίνδυνο, για τον τερματισμό δραστηριοτήτων που μπορούν να οδηγήσουν σε μαζικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για την αντιμετώπιση καταστάσεων που μπορεί να οδηγήσουν σε κρίση τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την καταπολέμηση των βαθύτερων αιτίων των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και για τη δημιουργία νέων διεθνών θεσμών και προτύπων για την προστασία τους.

ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ

Η Ύπατη Αρμοστεία δημιουργήθηκε μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου για να βοηθήσει τους Ευρωπαίους που είχαν εκτοπιστεί εξαιτίας αυτού του πολέμου. Το Γραφείο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες ιδρύθηκε στις 14 Δεκεμβρίου του 1950, από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, αρχικά για τρία χρόνια. Στις 28 Ιουλίου της επόμενης χρονιάς, υιοθετήθηκε η Σύμβαση του ΟΗΕ σχετικά με το Καθεστώς των Προσφύγων, που αποτελεί τον θεμέλιο λίθο για τη νομική κατοχύρωση της παροχής βοήθειας προς τους πρόσφυγες, καθώς και το βασικό κείμενο που καθοδηγεί το έργο της Ύπατης Αρμοστείας.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες παρέχει προστασία και βοήθεια στους πρόσφυγες του κόσμου. Με έδρα τη Γενεύη της Ελβετίας, ο οργανισμός δημιουργήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ και άρχισε να λειτουργεί το 1951, βοηθώντας αρχικά περισσότερους από ένα εκατομμύριο Ευρωπαίους πρόσφυγες που προκάλεσε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Τις επόμενες δεκαετίες ωστόσο, καθώς αυξανόταν συνεχώς ο αριθμός των ξεριζωμένων ανθρώπων παγκοσμίως, η λειτουργία της Υ.Α. παρατεινόταν για άλλα πέντε χρόνια. Το Δεκέμβριο του 2003, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ αποφάσισε να άρει τον χρονικό περιορισμό στη λειτουργία της. Σήμερα, η Ύπατη Αρμοστεία διαθέτει 7.190 άτομα προσωπικό σε περισσότερες από 120 χώρες και βοηθάει περίπου 36,4 εκατομμύρια ανθρώπους παγκοσμίως.

Στα άτομα που υπάγονται στην εντολή της Υ.Α. δεν περιλαμβάνονται μόνο πρόσφυγες αλλά και ομάδες ανθρώπων, όπως αιτούντες άσυλο, επαναπατριζόμενοι πρόσφυγες, ανιθαγενείς και άτομα εκτοπισμένα μέσα στις ίδιες τους τις χώρες, που έχουν επίσημα αναγνωριστεί ως εσωτερικά εκτοπισμένοι πληθυσμοί.

Από την ίδρυσή της έως σήμερα, η Υ.Α. έχει βοηθήσει πάνω από 50 εκατομμύρια ανθρώπους να ξαναρχίσουν επιτυχώς τη ζωή τους, κι έχει τιμηθεί δύο φορές με το Νόμπελ Ειρήνης, το 1954 και το 1981.

Ο σημερινός Υπατος Αρμοστής του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες είναι ο Αντόνιο Γκουτέρες, πρώην πρωθυπουργός της Πορτογαλίας, ο οποίος ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 15 Ιουνίου 2005. Είναι ο δέκατος Υπατος Αρμοστής του οργανισμού. Αναφέρεται προφορικά στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο ως προς τα ζητήματα συντονισμού του οργανισμού και υποβάλλει σε ετήσια βάση στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ γραπτή έκθεση για το συνολικό έργο της Υ.Α. Τα προγράμματα της Υ.Α. εγκρίνονται και ελέγχονται από την Εκτελεστική Επιτροπή της Υ.Α., την οποία συνθέτουν σήμερα 79 κράτη-μέλη.

Η Σύμβαση του Ο.Η.Ε για τους Πρόσφυγες (1951) καθώς και το ιδρυτικό κείμενο της Υ.Α. ορίζει τους πρόσφυγες ως ανθρώπους "που έχουν τραπεί σε φυγή από τη χώρα τους λόγω δικαιολογημένου φόβου δίωξης για λόγους φυλετικούς, θρησκευτικούς, εθνικής καταγωγής, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, οι οποίοι δεν μπορούν ή δεν επιθυμούν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους". Περιφερειακά κείμενα όπως η Σύμβαση του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας για τους Πρόσφυγες (1969) και η Διακήρυξη της Καρταχένα στη Λατινική Αμερική (1984) διεύρυναν αυτόν τον ορισμό ώστε να καλύπτει και ανθρώπους που έχουν τραπεί σε φυγή λόγω πολέμου ή ένοπλης σύρραξης.

Η κυριότερη αρμοδιότητα της Υ.Α., γνωστή ως "διεθνής προστασία", είναι να διασφαλίζει το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφύγων, περιλαμβανομένης της δυνατότητάς τους να αιτούνται άσυλο, και το δικαίωμά τους να μην επιστρέφονται χωρίς τη θέλησή τους σε χώρα όπου έχουν λόγους να φοβούνται δίωξη. Ο οργανισμός προάγει τις διεθνείς συμφωνίες για τους πρόσφυγες, παρακολουθεί τη συμμόρφωση των κυβερνήσεων με το διεθνές δίκαιο και παρέχει υλική βοήθεια όπως τροφή, νερό, στέγη και ιατρική περίθαλψη σε κατατρεγμένους αμάχους.

Η Υ.Α. αναζητά, επίσης, μία από τις τρεις μόνιμες λύσεις για τους πρόσφυγες. Ο εθελοντικός επαναπατρισμός είναι η προτιμότερη λύση για τους περισσότερους πρόσφυγες του κόσμου. Ωστόσο, αυτό δεν είναι πάντα εφικτό, και σε αυτές τις περιπτώσεις, η Υ.Α. βοηθά τους ανθρώπους να ξαναχτίσουν τη ζωή τους κάπου αλλού - είτε σε χώρες όπου αναζήτησαν αρχικά άσυλο, είτε σε τρίτες χώρες που είναι διατεθειμένες να τους δεχτούν.

Κατά καιρούς, ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ έχει ζητήσει από την Υ.Α. να βοηθήσει ομάδες εκτοπισμένων στο εσωτερικό της χώρας τους ανθρώπων, ο αριθμός των οποίων έχει αυξηθεί δραματικά μετά τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου, εξαιτίας της αύξησης του αριθμού των εθνικών και εμφύλιων συγκρούσεων ανά τον κόσμο.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν διασχίσει διεθνή σύνορα και συνεπώς δεν προστατεύονται από τις ίδιες διεθνείς συμβάσεις που καλύπτουν τους πρόσφυγες. Ωστόσο, η κατάσταση τους μοιάζει πολύ με αυτή των προσφύγων και μια

συντονισμένη επιχείρηση βοήθειας είναι η πιο λογική και ενδεδειγμένη λύση, ειδικά σε περιπτώσεις επαναπατρισμού, όπου οι εκτοπισμένοι στο εσωτερικό της χώρας πληθυσμοί βρίσκονται συχνά στις ίδιες περιοχές με τους επαναπατριζόμενους πρόσφυγες και έχουν λίγο - πολύ τις ίδιες ανάγκες.

ΟΗΕ

Ο ΟΗΕ ιδρύθηκε στις 24 Οκτωβρίου 1945 από 51 χώρες οι οποίες δεσμεύτηκαν να διατηρήσουν την ειρήνη μέσα από τη διεθνή συνεργασία και τη συλλογική ασφάλεια. Σήμερα, σχεδόν κάθε έθνος του κόσμου ανήκει στον ΟΗΕ: 192 χώρες είναι Μέλη.

Όταν τα κράτη γίνονται Μέλη του ΟΗΕ, συμφωνούν να αποδεχθούν τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, τη διεθνή δηλαδή σύμβαση που περιγράφει τις βασικές αρχές των διεθνών σχέσεων. Σύμφωνα με τον Χάρτη, τα Ηνωμένα Έθνη έχουν τέσσερις σκοπούς: Τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, την ανάπτυξη φιλικών σχέσεων μεταξύ των εθνών, τη συνεργασία για την επίλυση των διεθνών προβλημάτων, την προώθηση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την εναρμόνιση των δράσεων των κρατών.

Ο ΟΗΕ δεν είναι μια παγκόσμια κυβέρνηση και δεν νομοθετεί. Παρέχει ωστόσο τα μέσα για την επίλυση διεθνών συγκρούσεων και διαμορφώνει πολιτικές σε θέματα που μας αφορούν όλους. Στα Ηνωμένα Έθνη, όλα τα κράτη-μέλη, μεγάλα και μικρά, πλούσια και φτωχά, με διαφορετικές πολιτικές απόψεις και κοινωνικά συστήματα, έχουν μια φωνή και μια ψήφο σε αυτή τη διαδικασία.

Πηγές: <https://www.msf.gr/>

<https://www.amnesty.gr/>

<https://www.unhcr.gr/genikes-plirofories/poioi-eimaste-ti-kanoyme.html>

http://www.unric.org/el/index.php?option=com_content&view=article&id=16&Itemid=10

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

- **Μεταναστευτικά Ρεύματα στην Ελλάδα**
- **Διασημότεροι Άνθρωποι που υπήρξαν Πρόσφυγες**
- **Συνεντεύξεις –Μαρτυρίες Προσφύγων**
- **Φωτογραφικό Υλικό**

Συντονιστής: Χρύσα Παναγιωτάκου

Γραμματέας: Έλενα Ντόκου

Ερευνητές: Αντωνία Μιχαήλ, Άννα Μαυρουδή, Βάσια Παπαδοπούλου

Περίληψη

Στις σελίδες που ακολουθούν μετά από μεγάλη έρευνα, εργασία και σκληρή δουλειά παραθέτουμε πληροφορίες για τους γνωστότερους και διασημότερους πρόσφυγες όλων των εποχών, φωτογραφικό υλικό το οποίο σίγουρα όλοι μας έχουμε αντικρίσει δεκάδες φορές ,αλλά όμως δεν έχουμε δείξει την απαιτούμενη προσοχή και το σημαντικότερο απ όλα αληθινές μαρτυρίες ανθρώπων που πιθανόν αρκετοί από εσάς να τους γνωρίζετε, να τους συναντάτε καθημερινά, αλλά να αγνοείται τα όσα αυτοί οι άνθρωποι είχαν κρυμμένα βαθιά μέσα τους.

Μεταναστευτικά ρεύματα στην Ελλάδα

Η μετανάστευση στη σύγχρονη Ελλάδα

Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα ο ελλαδικός πληθυσμός ήταν περίπου 5 εκατομμύρια και αποτελούνταν από πληθυσμούς που είχαν έρθει εδώ με παλαιότερες μετακινήσεις και εγκαταστάσεις. Πολύ σημαντικό μέρος του ήταν Αρβανίτες και ένα άλλο, επίσης μεγάλο μέρος, Τούρκοι.

Ο Ελλαδικός πληθυσμός, που στις αρχές του 20^{ου} αιώνα αριθμούσε 5,5 εκατομμύρια άτομα, γίνεται 7,5 εκατομμύρια με τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας και πληθυσμούς που εγκαταλείπουν τα Βαλκάνια σε συνέχεια των Βαλκανικών πολέμων.

Η εισροή πληθυσμών είναι τόσο μεγάλη ώστε υπερκαλύπτει, οδηγώντας στην πιο πάνω αύξηση, τις απώλειες από τους πολέμους, τους Τουρκικούς πληθυσμούς που χάθηκαν με την ανταλλαγή αλλά και το γεγονός ότι παράλληλα (από το 1880 ως το 1940) σημειώνεται τεράστια εκροή ανθρώπων προς τις ΗΠΑ, κυρίως, αλλά επίσης προς Αυστραλία, Βραζιλία, Κούβα, Καναδά, Παναμά, Νότια Αφρική, Αίγυπτο.

Από το 1980 ως σήμερα αυξάνεται η ροή προς την Ελλάδα μεταναστών από τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, με κύρια εισροή αρχικά Πολωνούς, Έλληνες που εγκαταλείπουν πατρογονικές εστίες στις χώρες αυτές (κύρια Παρευξείνιες περιοχές της πρώην ΕΣΣΔ) και εν συνεχεία Αλβανούς, τους οποίους, πέρα από τη γειτνίαση, ενώνει με τη χώρα ο Ελληνικός πληθυσμός στην Αλβανία και κοινά εθνολογικά χαρακτηριστικά (όπως ήδη σημειώθηκε, μεγάλο μέρος του τότε υφιστάμενου πληθυσμού της Ελλάδας είχε ήδη Αρβανίτικη καταγωγή). Ακολουθούν επιταχυνόμενες ροές από τη Μέση Ανατολή αλλά και την Άπω Ανατολή και Νοτιοανατολική Ασία και αργότερα προστίθενται σε αυτές ροές από την Υποσαχάρια Αφρική και την Κεντρική Ασία. Συνολικά, καταγεγραμμένοι επίσημα, 800.000 περίπου αλλοδαποί το 2000, πιθανότατα γύρω στο 1,5 εκατομμύριο δέκα χρόνια αργότερα.

Τέλος, η εσωτερική μετανάστευση, με τις πολλές της αντιφάσεις, συνέπεια του εμφυλίου και της βίαιης αστικοποίησης που ακολούθησε, είχε χαρακτηριστικά οπισθοδρόμησης για τα αστικά κέντρα και την αστική δομή της χώρας. Ο μισός αγροτικός πληθυσμός μετανάστευσε στις πόλεις, σε μια διαδικασία βίαιης αστικοποίησης, πράγμα που ανέδειξε μεγάλες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές προκλήσεις για την ενσωμάτωσή του στο αστικό περιβάλλον και την ανάπτυξη

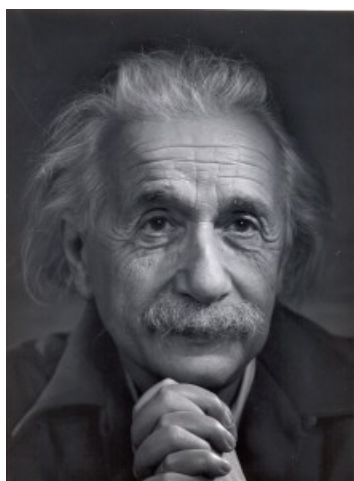
αστικής συνείδησης. Η διαδικασία αυτή επηρέασε σημαντικά τα χαρακτηριστικά των ανερχόμενων μικροαστικών στρωμάτων στην Ελλάδα.

Όλες αυτές οι ροές συγκρότησαν, με τα θετικά ή τα αρνητικά τους, τον σημερινό ελλαδικό πληθυσμό, αλλά και τους δεσμούς του παγκόσμιου ελληνισμού, που είναι επίσης δεσμοί με τις χώρες υποδοχής των Ελλήνων. Η αλληλεπίδραση αυτή (ανταλλαγή τεχνογνωσίας, ανθρώπινα δίκτυα, διαπροσωπικές και διακρατικές σχέσεις, εμπορικές ανταλλαγές που επηρέασαν θετικά νοοτροπίες και συμπεριφορές) στήριξε την εξέλιξη του ελλαδικού χώρου και την στηρίζει ακόμη με τρόπο θεμελιώδη.

Δεν πρέπει να ξεχνούμε πως η μετανάστευση δεν γίνεται μόνο προς, αλλά και από τη χώρα μας.

Η Ελλάδα βρίσκεται στην τραγική θέση να χάνει τους παραγωγικούς και καινοτόμους πολίτες της, που δεν μπορούν να βρουν χώρο δράσης και ζωής στην ασφυκτική τωρινή πραγματικότητα. Η προσέλκυση των δυναμικών στοιχείων, κύρια νέων με διάθεση εξέλιξης και ανόδου, αλλά και μεγαλύτερων σε ηλικία ανθρώπων, από οικονομίες και κοινωνίες που τους δίνουν περισσότερες ευκαιρίες δεν αφορά μόνο τη χώρα μας, ούτε είναι νέο φαινόμενο. Συνέβαινε και συμβαίνει στον ανεπτυγμένο κόσμο, στο ευρύτερο πλαίσιο της κινητικότητας του ανθρώπινου παραγωγικού δυναμικού. Η έκταση και έντασή του ποικίλλουν ανά περιοχή και περίοδο.

Διάσημοι που υπήρξαν πρόσφυγες

Albert Einstein

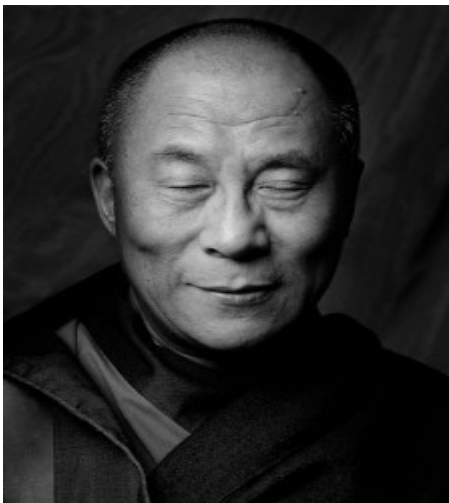
Θεμελιωτής της Θεωρίας της Σχετικότητας και ο σημαντικότερος, ίσως, επιστήμονας του 20ού αιώνα. Ο κορυφαίος φυσικός ο οποίος έχει βραβευθεί με το Νόμπελ Φυσικής, ήταν γερμανοεβραϊκής καταγωγής, και αντιμετώπισε τον έντονο διωγμό κατά την άνοδο των Ναζί στην εξουσία, υπό την ηγεσία του Αδόλφου Χίτλερ. Ο Αϊνστάιν αναγκάστηκε να αποχωρήσει από τη Γερμανική Ακαδημία Επιστημών, με προορισμό την Αμερική. Μετανάστευσε στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1933, όπου εργάστηκε ως καθηγητής στο Πρίνστον μέχρι την συνταξιοδότηση του, το 1945.

Madeleine Albright

Η πρώην υφυπουργός των Ηνωμένων Πολιτειών (1997-2001), κατά τη διάρκεια της θητείας του Μπιλ Κλίντον, γεννήθηκε το 1937 στην Τσεχοσλοβακία.

Ο πατέρας της ήταν διπλωμάτης και εργαζόταν στην πρεσβεία στο Βελιγράδι μέχρι που ξέσπασε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και η οικογένεια αναγκάστηκε να μεταναστεύσει αρχικά στη Βρετανία και τελικά στις ΗΠΑ.

14ος Δαλάι Λάμα

Μετά την επικράτηση των κομμουνιστών στην Κίνα, το 1949, το ενδιαφέρον του «Κόκκινου Δράκου» αναθερμάνθηκε για το Θιβέτ. Το 1950 ο στρατός της Κίνας εισήλθε στην πρωτεύουσα Λάσα. Οι επαναστάτες συνετρίβησαν το 1959 και η περιοχή ενσωματώθηκε στην Κίνα ως αυτόνομη περιοχή. Έκτοτε, γύρω στο

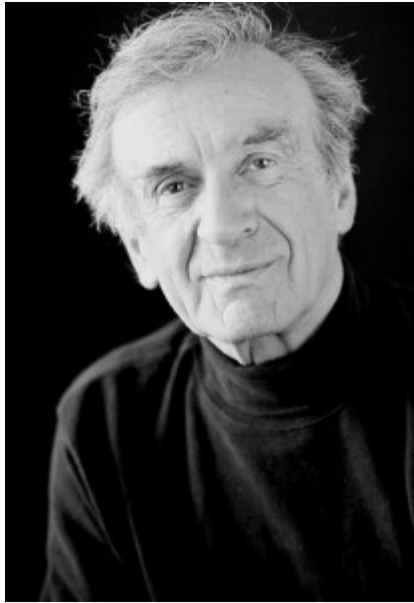
1 εκατομμύριο Θιβετιανοί έχουν βρει το θάνατο από τις κακές συνθήκες διαβίωσης, αλλά και τις μάχες με τους Κινέζους.

Ο 14ος Δαλάι Λάμα, εγκατέλειψε τη χώρα το 1959 και ζει εξόριστος στο εξωτερικό, προσπαθώντας να συνεγείρει τη διεθνή κοινή γνώμη με σκοπό την ανεξαρτησία του Θιβέτ

Φρεντερίκ Σοπέν

Ο διάσημος συνθέτης, ένας από τους μεγαλύτερους εκπροσώπους του ρομαντισμού στη μουσική και από τους μεγαλύτερους πιανίστες της εποχής του, γεννήθηκε στην Πολωνία το 1810. Το 1830 έφυγε από την Πολωνία για να συνεχίσει τις εμφανίσεις του στη Βιέννη. Μετά την αναχώρησή του ξέσπασε στη χώρα επανάσταση κατά της τσαρικής (ρωσικής) εξουσίας η οποία συνετρίβη και ο συνθέτης δεν μπόρεσε ποτέ να επιστρέψει στην πατρίδα του.

Ελί Βιζέλ

Ο Εβραίος συγγραφέας και πολιτικός ακτιβιστής, γεννήθηκε στην Ρουμανία. Στη διάρκεια του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου, μαζί με την οικογένειά του, καθώς και με άλλους Εβραίους που ζούσαν στην περιοχή, στάλθηκε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Γερμανία, όπου και έχασαν τη ζωή τους οι γονείς του και η μικρή του αδελφή. Αυτός και οι δύο μεγαλύτερες αδελφές του επέζησαν. Εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, σπούδασε στη Σορβόννη και εργάστηκε ως δημοσιογράφος. Το 1958 εκδόθηκε το πρώτο του βιβλίο με τίτλο Η νύχτα (La Nuit), στο οποίο αφηγείται τις εμπειρίες του από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

ΠΗΓΕΣ

www.dimiourgiaxana.gr/el/θεσεις/μεταναστευτικο?showall=&start=1
<http://www.k-mag.gr>

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Οι συνεντεύξεις πάρθηκαν από τα εξής άτομα:

Ζαχαρώ Φρατζέσκου,
απόγονη Μικρασιάτων Προσφύγων

Ανδρούλα Μιχαήλ,
πρόσφυγας από την Κύπρο

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 1^η

Από την κυρία Ζαχαρώ Φρατζέσκου, απόγονη Μικρασιατών προσφύγων!

Έπειτα από μια εποικοδομητική συζήτηση με την κυρία Ζαχαρώ, γεμάτη συναισθηματική φόρτιση-φωτογραφίες ,αποκόμματα εφημερίδων -βρεθήκαμε στην θέση να αντλήσουμε πιο προσωπικά στοιχεία.

Μαζί της περάσαμε μία ώρα αναπόλησης, μία ώρα που άγγιξε τις ψυχές μας ακόμα και αν εμείς οι ίδιοι δεν βιώσαμε τον πόνο της αποχώρησης, της ξενιτιάς, την κόλαση της αποξένωσης και το συναίσθημα που σκλαβώνει τους πρόσφυγες για το υπόλοιπο της ζωής τους. .το συναίσθημα του αποχωρισμού .

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε αυτή την εκπληκτική γυναίκα που μοιράστηκε μαζί μας ένα μικρό κομμάτι της ιστορίας της οικογενείας της.

Ακολουθεί η συνέντευξη.....

- Ήταν προσωπική απόφαση του παππού σας να φύγει από την πατρίδα ή αναγκάστηκε να αλλάξει ριζικά την έως τότε ζωή του εξαιτίας κάποιου πολέμου, κάποιου άλλου δυσάρεστου συμβάντος;

Δεν ήταν καθόλου δική του απόφαση! Διωχτήκανε! Κυνηγηθήκανε! Πολλοί έχασαν την ζωή τους. Ήρθαν εδώ πολύ φτωχοί, αρχίζοντας μια ζωή αρκετά δύσκολη.

- Ποιος ήταν ο τόπος κατοικίας σας- καταγωγής σας;

Παλαιά Φώκαια, Μικράς Ασίας, βόρεια της Σμύρνης.

- Είχε κάποια γνώση ως προς το ποιος θα ήταν ο προορισμός ή απλώς ξεκίνησε το ταξίδι προς το άγνωστο;

Ο παππούς μου, όπως και οι άλλοι πρόσφυγες δεν ήξεραν καθόλου που θα πάνε. Ο προορισμός τους ήταν η Ελλάδα όχι το εξωτερικό. Ωστόσο ο Μητροπολίτης ήταν φίλος με τον παππού μου και τον προέτρεψε να έρθει στην Ελλάδα αλλά εκείνος αρχικά δεν τον πίστεψε! Μόλις, έμαθε όμως και άλλα πράγματα έφυγε από τους πρώτους!

- Σε ποια ηλικία, εγκατάλειψε το τόπο του, τις ρίζες του;

Ο παππούς μου, έφυγε από εκεί σε ηλικία 35 ετών!

- Σας ανέφερε ποτέ τα συναισθήματα της οικογένειας, όταν ανακοίνωσε την τελική απόφαση αποχωρισμού της πατρίδας;

Ήταν γενικότερα όλοι αναγκασμένοι και ο παππούς μου έφυγε με την οικογένεια του με βαριά καρδιά.

- Ποιες ήταν οι πρώτες σκέψεις όταν κατάλαβε πως δεν υπήρχε περιθώριο αποφυγής της ιδέας ,εγκαταλείπω την πατρίδα?

Απελπισία!

- Είχε κανονίσει με ποιο μέσο μεταφοράς θα έφευγε ή ο περιορισμένος χρόνος δεν του άφηνε τέτοιου είδους περιθώρια;

Δεν υπήρχε άλλος τρόπος παρά μόνο καΐκι, καράβι, βάρκα και τα συναφή...Έτσι όλοι οι φωκιανοί πήραν όλα τα καΐκια και πήγαν στην Μυτιλήνη. Από εκεί άλλοι πήγαν στην Θεσσαλονίκη και άλλοι στον Πειραιά! Δεν ακούστηκε να έχει βουλιάξει κανένα καράβι!

- Τα συναισθήματα κατά την διάρκεια του ταξιδιού;

Απελπισία, πόνος, φόβος και μία ελπίδα στο βάθος ότι κάποιος θα γυρίζαν!

- Ποιες ήταν οι ασχολίες του παππού σας;

Ο παππούς μου είχε ναυπηγείο σκαφών, όπως επίσης βαρκών καϊκιών κλπ.. Επιπλέον είχε πολλά αμπέλια, ήταν ουσιαστικά έμπορος! Σε αντίθεση ο άλλος μου παππούς ήταν πολύ φτωχός. Όμως, και οι δύο είχαν την ίδια τύχη.

- Ήταν ευνοϊκές οι συνθήκες εγκατάστασης τους στον νέο τόπο;

Οι συνθήκες ήταν πάρα πολύ δύσκολες γιατί δεν ήταν κατοικήσιμη η περιοχή. Δεν

υπήρχε νερό, σπίτια , δουλειά.. Επίσης, οι ντόπιοι όταν ήρθαν δεν τους καλοδέχτηκαν! Τους αποκαλούσαν πρόσφυγες, τουρκομερίτες, τουρκόσπορους, τους είχαν ταυτίσει με τους Τούρκους.

- Υπήρχαν οργανισμοί και γενικότερα η κυβέρνηση τους βοήθησε να αφομοιωθούν με τον υπόλοιπο πληθυσμό;

Δεν υπήρχαν οργανισμοί, το μόνο που τους έδωσε το κράτος ήταν ένα κομμάτι γης, ένα σπίτι για να μείνουν στην Ελλάδα κάτι που οι Φωκίανοί πρόσφυγες το αποδέχθηκαν, όταν πήραν κάποια στιγμή απόφαση ότι δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής.

- Τι πήραν μαζί τους από την πατρίδα ;
Η γιαγιά μου πήρε μια ραπτομηχανή, την όποια δεν ξέρω πως κατάφερε και μετέφερε ..~γέλια~ ..και ένα χρυσό δαχτυλίδι με τα αρχικά της απάνω! Κάποια ρούχα.. τα υπόλοιπα τους τα παίρναν οι Τούρκοι.

- Όταν αναφέρεται το όνομα της πατρίδας σας τι συναισθήματα σας δημιουργούνται;

Ο παππούς μου ήταν πολύ πικραμένος, δυστυχής. Μιλούσε με πόνο και νοσταλγία για την πατρίδα! κάτι που το έχει μεταφέρει και στα εγγόνια του...

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ 2η

Από την Ανδρούλα Μιχαήλ,
πρόσφυγας από την Κύπρο

Η κυρία Μιχαήλ, είναι πρόσφυγας από τα κατεχόμενα της Κύπρου μετά την τουρκική εισβολή το 1974
Οι Ελληνοκύπριοι βίωσαν την προσφυγιά, έχασαν τα σπίτια τους, τα παιδιά τους, την οικογένεια τους ενώ υπάρχουν πολλοί που αγνοούνται. Το μισό μέρος του νησιού αποτελείται από πληγωμένους ανθρώπους οι οποίοι στέκονται στην πράσινη γραμμή με τα μάτια ευθεία μπροστά, στην παλιά αδικοχαμένη γειτονία κρατώντας, το παλιόρουχο που φόρεσαν για τελευταία φορά αγκαλιά και περιμένοντας ένα θαύμα να γίνει..

Η συνέντευξη που ακολουθεί, αποτελεί προσωπική μαρτυρία του πολέμου αυτού!

- Ήταν προσωπική σας απόφαση ή αναγκαστήκατε να αλλάξετε ριζικά την έως τότε ζωή σας εξαιτίας κάποιου πολέμου, κάποιου άλλου δυσάρεστου συμβάντος;

Αφού ήρθαν οι Τούρκοι αναγκαστήκαμε να φύγουμε για να μην γίνουμε Μουσουλμάνες. Στις 20 Ιουλίου, ήρθαν όλοι οι Τούρκοι φαντάροι. Τα αεροπλάνα τους, βομβάρδιζαν τα πρόβατα επειδή πίστευαν πως είναι άνθρωποι. Σε αντίθεση εμείς, ήμασταν κλεισμένοι στα σπίτια μας, δεν βγαίναμε έξω! Μετά από δεκαπέντε μέρες εισέβαλαν επισήμως.

- Ποιος ήταν ο τόπος κατοικίας σας- καταγωγής σας;

Καλό χωρίο Μόρφου στο Καπούτι.

- Είχατε κάποια γνώση ως προς το ποιος θα ήταν ο προορισμός σας ή απλώς ξεκινήσατε το ταξίδι προς το άγνωστο;

Ξεκινήσαμε στα τυφλά στις δύο μετά τα μεσάνυχτα. Η Ηλεκτρική Εταιρεία μας είχε κόψει το ρεύμα για να μην έχουν ορατότητα τα τουρκικά αεροπλάνα να μας βρουν. Την οικογένεια μου μετέφερε ο άντρας της αδερφής μου με ένα φορτηγό και καθόμασταν στο πίσω μέρος σαν τα ζώα μαζί με άλλες έξι οικογένειες και πήγαμε στα βουνά. Την επόμενη μέρα, βρήκαμε κάποιους ανθρώπους, οι οποίοι μας έβαλαν στα σπίτια τους, στο Τρόδος, όπου κάτσαμε για έξι μήνες. Ύστερα, μετακινηθήκαμε, σε άλλες περιοχές της ελεύθερης Κύπρου, θέτοντας ως στόχο την Ελλάδα, διότι είχε έναν γνωστό ο άντρας μου και μας συμβούλεψε να πάμε εκεί λόγω του ότι θα είχαμε την δυνατότητα να εργαστούμε.

- Σε ποια ηλικία, εγκαταλείψατε το τόπο σας και τη ζωή σας;

Τριανταριών ετών.

- Πως νιώσατε όταν η οικογένεια σας, σας ανακοίνωσε την τελική της απόφαση για την εγκατάλειψη της πατρίδας?

Ήταν όλα πολύ δύσκολα! Άλλα τι να κάναμε; Ήμασταν αναγκασμένοι. Γινόταν πόλεμος, δεν μπορούσαμε να το αποφύγουμε αυτό. Ήταν η αρχή προς το άγνωστο.

- Ποιες ήταν οι πρώτες σκέψεις σας όταν καταλάβατε πως δεν υπήρχε περιθώριο αποφυγής της προσφυγιάς;

Αγωνία, στεναχώρια, άλλα δεν μπορούσαμε να κάνουμε και αλλιώς αφού μπήκαν οι Τούρκοι στο χωριό μας. Δεν το σκεφτόμουν τόσο τότε, να πω την αλήθεια, διότι είχα τα παιδιά μου και τα πράγματα γινόταν σταδιακά.

- Είχατε κανονίσει με ποιο μέσο μεταφοράς θα φεύγατε ή ο περιορισμένος χρόνος δεν σας άφησε τέτοιου είδους περιθώρια;

Φύγαμε αρχές Αυγούστου με πλοίο. Τότε είχε καράβια που ερχόντουσαν και αεροπλάνα. Άλλα εγώ δεν είχα ξαναμπει σε αεροπλάνο και φοβόμουν! Οπότε, προτιμήσαμε το καράβι, το οποίο από την άλλη ήταν και πιο φθινό. Είχαμε την δυνατότητα ευτυχώς, να πάρουμε μαζί μας και κάποια ρούχα, μας έδωσαν κιόλας μερικά.

- Ποια ήταν τα συναισθήματα σας κατά την διάρκεια του ταξιδιού;

Ήταν αρκετά περίπλοκα λόγω αμάθειας, φόβου ως προς το άγνωστο, θλίψη για την αποχώρηση και ελπίδα ότι κάποια μέρα θα επιστρέψαμε.

- Ποιες ήταν οι ασχολίες των γονιών σας;

Οι γονείς μου ήταν κτηνοτρόφοι. Ο πατέρας μου συγκεκριμένα ήταν βοσκός. Ενώ εγώ ήμουν μοδίστρα στην γειτονιά και ταυτόχρονα ασχολούμουν με την γεωργία. Ο άντρας μου ήταν ναυτικός γι' αυτό έλειπε κατά την διάρκεια του πολέμου και ήμασταν χώρια.

- Τι κατάσταση επικρατούσε όταν φεύγατε από τον τόπο σας;

Όλα ήταν άνω κάτω. Μπάχαλο! Τα πρώτα χρόνια βέβαια..

- Ήταν ευνοϊκές οι συνθήκες εγκατάστασης σας στον νέο τόπο;

Αρχικά ήταν δύσκολα με τον καιρό προσαρμοστήκαμε.

- Υπήρχαν οργανισμοί και γενικότερα η κυβέρνηση σας βοήθησε να αφομοιωθείτε με τον υπόλοιπο πληθυσμό;

Στην Ελλάδα όχι τόσο. Στην αρχή μας έδωσαν τρόφιμα τα οποία εμείς δεν τρώγαμε- μακαρόνια, φακές, ρύζι, χρηματικώς όμως δεν μας βοήθησαν.

- Τι πήρατε μαζί σας από την πατρίδα σας;

Ήμασταν μόνο με τα ρούχα που φορούσαμε. Πιστεύαμε ότι θα γυρίσουμε πίσω γι' αυτό δεν πήραμε μαζί μας τα απαραίτητα.

- Όταν αναφέρετε τι όνομα της πατρίδας σας τι συναισθήματα σας δημιουργούνται;

Παλαιότερα στεναχωριόμουν πολύ! Από τότε όμως, έχουν περάσει και σαρανταένα χρόνια..

Οι μαθήτριες:

Μιχαήλ Αντωνία - Μαυρουδή Άννα

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΥΛΙΚΟ**

Κέρκυρα, 20 Ιανουαρίου 1923. Ομάδα Ελλήνων προσφύγων του Πόντου σε αναμνηστική φωτογραφία. («Προσφυγική Ελλάδα», Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, 1992).

Από: Χρύσα Παναγιωτάκου, Έλενα Ντόκου, Αντωνία Μιχαήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

- **Η Προσφυγιά μέσα από τα μάτια τέχνης-Θεατρικά Έργα-Ποιήματα-Τραγούδια**
- **Εξήγηση βασικών όρων της προσφυγιάς**
- **Ερωτηματολόγιο-Συμπεράσματα**

Συντονιστής-Ερευνητής: Τροχίδου Αλεξάνδρα

Γραμματείς :Καραγιάννη Γωγώ

Γαλάνη Βαρβάρα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στο κεφάλαιο αυτό προσεγγίσαμε το θέμα της προσφυγιάς μέσα από τα μάτια των καλλιτεχνών και της τέχνης γενικότερα. Γίνεται αναφορά τόσο σε θεατρικά έργα –ποιήματα, όσο και σε θεατρικούς συγγραφείς -ποιητές

Μοιράσαμε ερωτηματολόγιο σε μαθητές του σχολείου και βγάλαμε τα συμπεράσματά μας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η Προσφυγιά ήταν, είναι και θα είναι ένα από τα μεγαλύτερα βάσανα που κουβαλούν πολλοί άνθρωποι.

Πολλοί άνθρωποι, καλλιτέχνες, έχουν ευαισθητοποιηθεί και έχουν γράψει τραγούδια, ποιήματα, θεατρικά έργα και έχουν γυρίσει ακόμα και ταινίες προς τιμήν των συνανθρώπων μας που υποφέρουν ενώ ξενιτεύονται γιατί θέλουν να ζήσουν μια ζωή με ασφάλεια.

Δεν ήμασταν εμείς που φεύγαμε, μα η ακτογραμμή απέναντί μας. Ατενίζαμε ανεβασμένοι στο άλμπουρο της πλώρης, πώς μια πατρίδα χάνεται, πώς κρύβεται μες στους καπνούς και ξεθωριάζει η Αγια-Φωτεινή, πώς τα τραγούδια γίνονται βουβές κραυγές, πώς σβήνουνε στις στάχτες τα αρώματα από τις τριανταφυλλιές, πώς οι αυλές και οι ταρατσες όπου γλεντήσαμε ανέμελα γίνονται ίσκιои, στίγματα και ίχνη, φανταστικά οράματά στην καταχνιά...

...Γιάννης Καρατζόγλου, Οι γλάροι της Σμύρνης

Για την προσφυγιά έχουν γραφτεί επίσης και πολλά **θεατρικά έργα**.

Ο Θωμάς Σίδερης έγραψε **«Το Τελευταίο Σπίρτο»** ένα θεατρικό έργο που αναφέρεται στο μεγαλύτερο μέρος του στους πρόσφυγες της Δραπετσώνας, Πόντιους και Μικρασιάτες.

Ο Συγγραφέας Ιωάννης Τζήκας έγραψε την θεατρική παράσταση **«Οι Πρόσφυγες»**, την οποία παρουσιάζει η θεατρική ομάδα του Πολιτιστικού Συλλόγου της Νέας Μαγνησίας.

Επίσης έχει γραφτεί και μια σειρά από θεατρικά έργα, που ονομάζεται

«Με το βλέμμα στους πρόσφυγες» .

Η σειρά ξεκινάει με την θεατρική παράσταση της Μαρίας Τσιμά

«Ίσα Δικαιώματα» και αναφέρεται στις εξομολογήσεις επτά γυναικών, που ήρθαν στην Ελλάδα από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φροντίζουν ηλικιωμένους.

Την ίδια μέρα ακολουθεί το **«Time please»** της Τζένης Δάγλα, μια αλληγορία για το εφήμερο της ανθρώπινης ύπαρξης.

Έπειτα έρχεται η **«Παράλειψη της οικογένειας Κόλεμαν»** του Κλαούντιο Τολκατσίρ, που παρουσιάζει την επώδυνη και παράλογη συμβίωση των μελών μιας οικογένειας μεταναστών, όπου η βία λειτουργεί ως μοναδικό μέσο επικοινωνίας.

Ακολουθεί το «**Angelstate**» (Εϊντζελστεϊτ) της Νίνας Ράπη, το οποίο θέλει έξι πρόσωπα σε κατάσταση λίμπο να αναζητούν αλήθειες και να έρχονται αντιμέτωπα με την απώλεια, τα λάθη, τις ενοχές, τον ανεκπλήρωτο έρωτα και μια εξουσία αμφίσημη, ενώ το «**Pferdetanz**» (Φεντεντάνζ) του Μάνου Λαμπράκη είναι ένα εκτενές αφηγηματικό ποίημα που θυμίζει τις ομηρικές ραψωδίες.

Την ίδια μέρα παρουσιάζονται και οι «**Τέσσερις Δίδυμες**» του Αργεντίνου συγγραφέα και κομίστα Κοπί.

Ακολουθεί το έργο του Χρήστου Αγγελάκου, «**Ήταν ένας και δεν ήταν κανένας**», που αφορά τη δράση της γαλλικής ανθρωπιστικής οργάνωσης «Νεκροί του δρόμου». Η τελευταία ασχολείται με τον ενταφιασμό όσων βρίσκονται πεθαμένοι στους δρόμους χωρίς χαρτιά που να πιστοποιούν την ταυτότητά τους.

Τέλος, η θεατροποιημένη εκδοχή του μυθιστορήματος του Βαγγέλη Ραπτόπουλου με τίτλο «**Μαύρος Γάμος**» σε θεατρική διασκευή Χλόης Κολύρη. Το έργο αφηγείται την ιστορία ενός έρωτα χωρίς ανταπόκριση, με φόντο την άνοδο και την πτώση του ροκ συγκροτήματος «Βαλκάνιοι» και με καταλύτη έναν ύμνο που μπορεί και να συνδέεται με τα Ελευσίνια Μυστήρια.

Όπως καταλαβαίνουμε, υπάρχουν αρκετά θεατρικά έργα τα οποία αναφέρονται στις δύσκολες στιγμές των προσφύγων και των μεταναστών.

Ποιήματα – Τραγούδια

Για την προσφυγιά και την μετανάστευση έχουν γραφτεί πολλά ποιήματα και τραγούδια από έλληνες αλλά και ξένους καλλιτέχνες.

Παραδείγματα ελληνικών τραγουδιών με θέμα την προσφυγιά και την μετανάστευση είναι τα εξής:

- Χειμερινοί Κολυμβητές : Αργύρης Μπακιρτζής
- Τα συμρναίικα τραγούδια: Ηλίας Κατσούλης - Παντελής Θαλασσινός – Γιώργος Νταλάρας.
- Άνθος Λυκαυγής :Μιχάλης Χριστοδουλίδης - Γιώργος Νταλάρας
- Προσφυγιά: Πυθαγόρας - Απόστολος Καλδάρας – Γιώργος Νταλάρας.

Όμως και ξένοι καλλιτέχνες έχουν γράψει και έχουν ερμηνεύσει τραγούδια με πολύ βαθύ νόημα, που μιλούν για την κατάσταση στον κόσμο, για την μετανάστευση, για την προσφυγιά, για την ισότητα ανάμεσα στους λαούς, για τον ρατσισμό που δέχονται οι πρόσφυγες και οι μετανάστες λόγω του χρώματος του δέρματος τους και της καταγωγής τους, όπως επίσης προσπαθούν να κινητοποιήσουν όλο και περισσότερους να βοηθήσουν.

Υπάρχουν πιο παλιά, αλλά και πιο καινούρια ξένα τραγούδια που αναφέρονται σ αυτό το θέμα .

Για παράδειγμα το τραγούδι του Michael Jackson «*Earth song*» γραμμένο με σκοπό να ενώσει όλους τους ανθρώπους και να περάσει ένα μήνυμα αγάπης και αδελφοσύνης ανάμεσα στους ανθρώπους, με σκοπό να μας κινητοποιήσει για να βοηθήσουμε όποιον μας χρειάζεται. Και ποιοι μας χρειάζονται περισσότερο από όλους; Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες, οι άνθρωποι που άφησαν πίσω τους τα πάντα με σκοπό είτε να επιβιώσουν, είτε να έχουν ένα καλύτερο μέλλον.

Ο Michael Jackson ακόμη τραγούδησε σε συνεργασία με πολλούς καταξιωμένους καλλιτέχνες, το λεγόμενο «*We are the world*», ένα τραγούδι με σκοπό επίσης να περάσει το ίδιο μήνυμα αδελφοσύνης και αγάπης.

Και σήμερα πάρα πολλά τραγούδια γράφτηκαν και δηλώνουν «κοντά στην Συρία»και στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Σύριοι πρόσφυγες .

ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΑΜΕ ΣΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

Κράτηση

Περιορισμός της ελευθερίας μετακίνησης με την επιβολή του εγκλεισμού ενός ατόμου από τις κυβερνητικές αρχές. Υπάρχουν δύο είδη κράτησης :η ποινική κράτηση ,που έχει ως σκοπό την τιμωρία για την διάπραξη αδικήματος ,και η διοικητική κράτηση που εγγυάται ότι μπορεί να εφαρμοστεί κάποιο άλλο διοικητικό μέτρο, όπως η απέλαση .Σε πολλά κράτη οι παράνομα εισερχόμενοι μετανάστες υποβάλλονται σε διοικητική κράτηση καθώς δεν συμμορφώνονται με τους νόμους για την μετανάστευση .Επίσης ένα άτομο μπορεί να κρατηθεί εν αναμονή της απόφασης για χορήγηση ασύλου ή μέχρι να απελαθεί.

Συμφωνία Σένγκεν

Η συμφωνία Σένγκεν καλείται η συμφωνία που υπεγράφη στις 14 Ιούνιο 1985 στην κωμόπολη Σένγκεν του Λουξεμβούργου. Ανάμεσα σε 5 κράτη μέλη των ευρωπαϊκών κοινοτήτων (Βέλγιο, Γερμανία, Γαλλία, Λουξεμβούργο και Ολλανδία) και είχε ως στόχο την προοδευτική κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα , την καθιέρωση της ελεύθερης κυκλοφορίας για όλα τα πρόσωπα, υπηκόους των κρατών που υπέγραψαν την συμφωνία, καθώς και την αστυνομική και δικαστική συνεργασία. Περαιτέρω στις 19 Ιουνίου 1990 υπεγράφη εκ νέου στο Σένγκεν η σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν που συμπλήρωνε και εξειδίκευε την αρχική συμφωνία

Πολιτογράφηση

Πολιτογράφηση ονομάζεται η επίσημη διοικητική πράξη, με την οποία ένα κράτος απονέμει την ιδιότητα του πολίτη (ιθαγένεια ή αλλιώς υπηκοότητα) σε κάποιον που έως τότε ήταν πολίτης άλλου ή κανενός κράτους. Μετά την πολιτογράφησή του, το άτομο εφοδιάζεται με τα απαραίτητα δημόσια έγγραφα (ταυτότητα, διαβατήριο κ.ά.) και εξομοιώνεται νομικά με τους υπόλοιπους πολίτες του κράτους, τόσο στα δικαιώματα όσο και στις υποχρεώσεις. Ενδεχόμενες εξαιρέσεις από την αρχή της ισότητας αφορούν συνήθως ακραία για το μέσο άνθρωπο ενδεχόμενα, για παράδειγμα στις ΗΠΑ δεν μπορεί να εκλεγεί πρόεδρος. Βάσει των διεθνώς ισχυόντων, πολιτογράφηση μπορεί να τελεστεί μόνο εάν το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος και μόνο από την αρμόδια γι' αυτό δημόσια αρχή. Από εκεί και πέρα, κάθε κράτος θέτει διαφορετικές προϋποθέσεις.

Απέλαση

Ως απέλαση, νοείται η πράξη με την οποία ένα κυρίαρχο κράτος καλεί ή υποχρεώνει έναν ή περισσότερους αλλοδαπούς, που βρίσκονται στο έδαφός του, να εγκαταλείψουν αυτό σε βραδύτατο, συνήθως προσδιοριζόμενο, χρόνο. Ιδιαίτερη κατηγορία αποτελεί η ομαδική απέλαση ξένων υπηκόων σε περίπτωση πολέμου ή εδαφικών μεταβολών κυριαρχίας που επέρχεται μετά τη σύναψη συνθήκης ειρήνης δια της οποίας και τερματίζεται η εμπόλεμη κατάσταση. Αν και σ' αυτές τις περιπτώσεις το μέτρο της απέλασης αποτελεί αντικείμενο συζήτησης ως προς τη διεθνή νομιμότητα, εντούτοις τυγχάνει τελείως απαράδεκτο σε καιρό ειρήνης.

Frontex

Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα της ΕΕ
Η ελεύθερη κυκλοφορία στον χώρο χωρίς σύνορα του Σένγκεν αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την κατάργηση των εσωτερικών συνόρων της Ένωσης, ανέκυψε η ανάγκη της σχολαστικότερης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων, προκειμένου να διασφαλίζεται ο έλεγχος των πληθυσμιακών ροών.

Ο Frontex, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), άρχισε να λειτουργεί το 2005. Ο ρόλος του έγκειται στη βελτίωση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και στην ενίσχυση της συνεργασίας ανάμεσα στις εθνικές συνοριακές αρχές. Εδρεύει στη Βαρσοβία της Πολωνίας.

Το 2011, έπειτα από αξιολόγηση του έργου του Frontex, αλλά και προσκλήσεις για την ενδυνάμωση του ρόλου και της επιχειρησιακής της ικανότητας αναφορικά με τον αγώνα κατά της λαθρομετανάστευσης από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η αρχική πράξη σύστασης της Frontex τροποποιήθηκε, βελτιώνοντας κατά τον τρόπο αυτόν τις προοπτικές του οργανισμού για την ενίσχυση της συνεργασίας.

Κανονισμός Δουβλίνου

Κανονισμός «Δουβλίνο II»

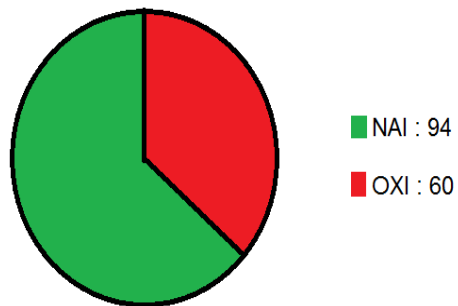
Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στον προσδιορισμό, το συντομότερο δυνατό, του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αίτησης ασύλου και στην αποτροπή της κατάχρησης των διαδικασιών ασύλου.

. Στόχος είναι η αποφυγή της αποστολής των αιτούντων άσυλο από τη μια χώρα στην άλλη, αλλά επίσης η αποτροπή της κατάχρησης του συστήματος με την υποβολή περισσοτέρων αιτήσεων ασύλου από ένα μόνο άτομο.

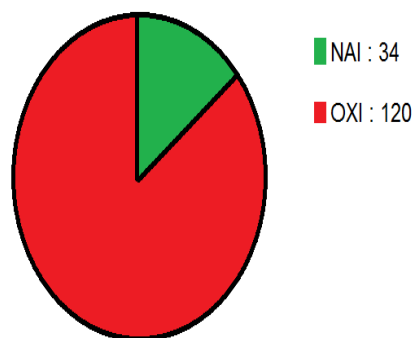
Επομένως, ορίζονται αντικειμενικά και ιεραρχημένα κριτήρια, προκειμένου να προσφέρουν τη δυνατότητα προσδιορισμού, για κάθε αιτούντα άσυλο, του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο.

Τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου μας.

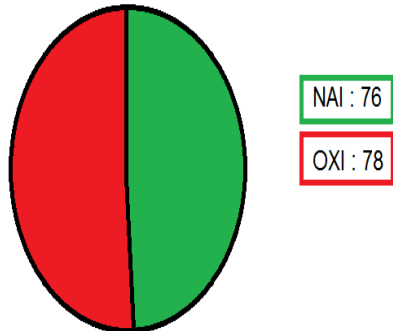
1. Έχετε ασχοληθεί με το προσφυγικό ζήτημα;

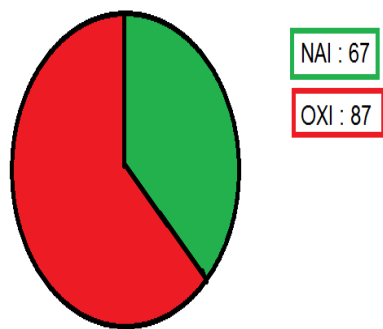
2. Πρόσφυγας και μετανάστης θεωρούνται το ίδιο;

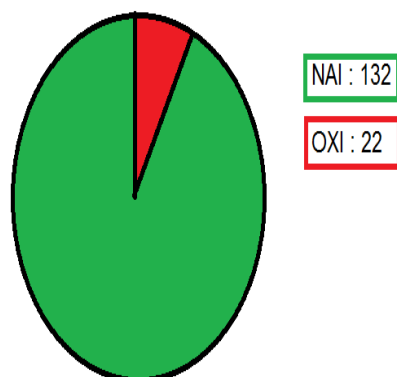
3α) Θεωρείτε ότι το σχολείο μας είναι ευαισθητοποιημένο στο θέμα των προσφύγων;

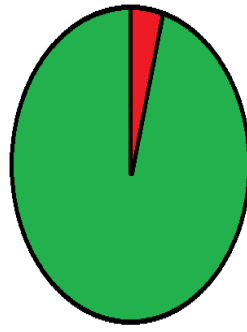
3β) Αν ναι, εσείς συμμετείχατε στις δράσεις των προσφύγων;

4α) Γνωρίζετε την σημασία του όρου "Πρόσφυγας"?

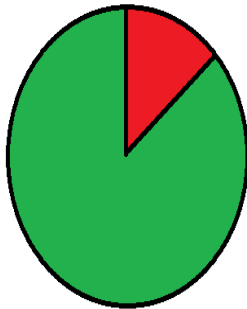
4β) Γνωρίζετε την σημασία του όρου "οικονομικός μετανάστης";

NAI : 143

OXI : 11

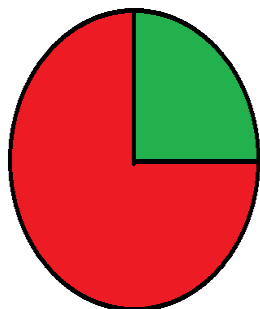
4ε) Γνωρίζετε την σημασία του όρου "Απέλαση" ;

NAI : 119

OXI : 35

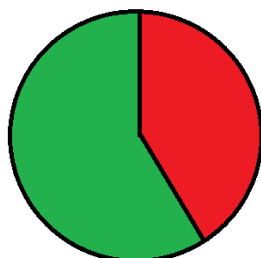
4στ) Γνωρίζετε την σημασία του όρου "Κράτηση";

NAI : 50

OXI : 104

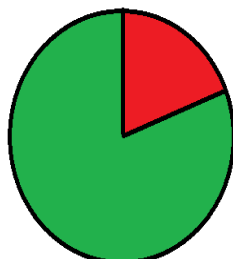
5α) Θεωρείτε ότι τα σύνορα πρέπει να είναι ανοιχτά για τους πρόσφυγες;

NAI : 87

OXI : 67

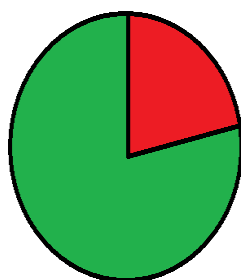
5β) Πρέπει να υπάρχουν περιορισμοί;

NAI : 123

OXI : 31

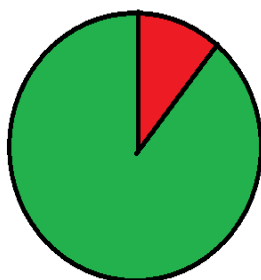
6α) Γνωρίζετε την διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

ΝΑΙ : 98

ΟΧΙ : 56

6β) Αν ναι, πιστεύετε πως καταπατούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα των προσφύγων;

ΝΑΙ : 134

ΟΧΙ : 20

**ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ**

ΚΑΙ ΑΝ ΗΣΟΥΝ ΕΣΥ;

ΕΛΛΑΔΑ: Χώρα που δέχεται πρόσφυγες από αρχαιοτάτων χρόνων και δίνει πάντα χέρι βοήθειας σε αυτούς που το ζητούν γιατί αυτό είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα του πολιτισμού της.

2016 ΕΛΛΑΔΑ: Χώρα που περνά μεγάλη οικονομική κρίση ,που βλέπει τους πολίτες της να εγκαταλείπουν την πατρίδα για ένα καλύτερο μέλλον για αυτούς και τις οικογένειές τους και παρόλα αυτά Ανοίγει τα σύνορά της ,δέχεται καθημερινά εκατοντάδες πρόσφυγες και βοηθά στο μέτρο που μπορεί.

Όμως δεν είναι άδικο οι άλλες χώρες της Ευρώπης να κλείνουν τα σύνορά τους ;

Σίγουρα υπάρχουν μέσα στους πρόσφυγες που βιώνουν τον πόλεμο και άνθρωποι που εκμεταλλεύονται καταστάσεις και προσπαθούν να εισβάλουν στην Ευρώπη με απώτερο στόχο την δημιουργία προβλημάτων.

Ωστόσο αυτό δεν αφορά εμένα που είμαι παιδί .Αφορά τους μεγαλύτερους, τους υπεύθυνους που οφείλουν να βρουν λύσεις και τρόπους για να ελέγξουν την κατάσταση.

Εμένα με αφορούν τα παιδιά που βλέπω να στερούνται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα ,ελευθερία ,στέγη, τροφή, εκπαίδευση.....που βλέπω στα πρόσωπά τους την θλίψη ,τον πόνο ,την ταλαιπωρία, την εξαθλίωση, που βλέπω στα μάτια τους την απελπισία ,την απόγνωση.

Και ρωτώ όλους εσάς που είστε παιδιά!!!!

Γιατί πρέπει αυτά τα παιδιά να βιώνουν τον πόλεμο τον 21^ο αι.;

Γιατί να καταπατώνται τα Α.Δ. που είναι Πανανθρώπινα –Οικουμενικά Αναφαίρετα για τον καθένα μας;

Γιατί εγώ να ζω ευτυχισμένη και αυτά να κλαίνε;

Γιατί εγώ να πίνω και αυτά να διψάνε;

Γιατί εγώ να πηγαίνω σχολείο και αυτά όχι;

Ας αναρωτηθούμε για λίγο, για πιο λόγο και πιο σκοπό γίνονται όλα αυτά;

Ποιόν ή ποιους εξυπηρετούν;

Ας αναρωτηθούμε <<ΚΑΙ ΑΝ ΗΣΟΥΝ ΕΣΥ >>στη θέση αυτή;

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Το τελευταίο χρόνο παρατηρείται ένα αυξανόμενο κύμα μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συγκεκριμένα, λόγω του μακροχρόνιου πολέμου στην Συρία, πλήθος κόσμου συρρέει στην Ελλάδα. Αυτό, έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργούνται πολλές απόψεις στο προσφυγικό ζήτημα.

Θεωρώ, ότι αρχικά πρέπει να διευρυνθούν τα αίτια. Οι πρόσφυγες επιλέγουν την Ελλάδα διότι, πιστεύουν ότι αποτελεί πέρασμα για τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, καθώς και ότι εδώ θα βρουν το μάνα εξ ουρανού, συνεπώς την γη της επαγγελίας. Βέβαια, πρέπει να επισημανθεί ότι ίσως είναι η μόνη τους λύση, εφόσον οι λαθρέμποροι εσκεμμένα τους οδηγούν εδώ και η χώρα μας διαφέρει από τις άλλες, έχει ανοικτά τα σύνορά της.

Όμως, το πρόβλημα έγκειται στο πως εμείς αντιμετωπίζουμε τους πρόσφυγες εδώ. Μερικοί Έλληνες, ακόμα και παιδιά, θεωρούν ότι θα δημιουργήσουν περισσότερα προβλήματα στην ήδη προβληματική μας χώρα. Πως άλλωστε; Είμαστε μια χώρα βουτηγμένη στο χρέος με ανθρώπους που έχουν χάσει τη δουλειά, το σπίτι τους και βρίσκονται σε άθλια οικονομική κατάσταση. Πώς λοιπόν μπορούμε να βοηθήσουμε εμείς, από την στιγμή που δεν μπορούμε να στηρίξουμε τους δικούς μας ανθρώπους;

Αλλωστε, πολλοί πιστεύουν ότι εξαιτίας των προσφύγων έχει αυξηθεί η εγκληματικότητα και η βία γενικότερα. Έτσι οι Έλληνες γίνονται ρατσιστές και άδικοι, ξεχνώντας ότι και αυτοί υπήρξαν κάποτε πρόσφυγες που δέχονταν αντίστοιχη συμπεριφορά.

Έτσι, περνάμε στην άλλη άκρη, εκείνη των Ελλήνων που είναι ανθρωπιστές. Μαζί τους παρασέρνουν και τα μικρά παιδιά, που παίρνοντας την πρωτοβουλία, συγκεντρώνουν με τους συμμαθητές τους τρόφιμα, ρούχα, παπούτσια, κουβέρτες και είδη πρώτης ανάγκης για να στείλουν σε αυτούς που τα έχουν πραγματικά ανάγκη. Τα έχουν όμως;

Δυστυχώς, μαζί με τους ανθρώπους που έρχονται καταφθάνουν και άνθρωποι που μηχανορραφούν εκμεταλλευόμενοι την όλη κατάσταση. Είναι εξτρεμιστές, οι λεγόμενοι τζιχαντιστές, άνθρωποι κακόβουλοι που προσπαθούν με την βία να επιβάλλουν το δικό τους δίκαιο και τη δική τους θρησκεία. Είναι οι μόνοι εκμεταλλευτές, όμως;

Σίγουρα όχι! Μερικοί κακόβουλοι άνθρωποι είναι Θύτες. Για να έρθουν οι Σύριοι εδώ κάποιος τους πήρε χρήματα, τους οδήγησε σε αυτή την ετοιμόρροπη βάρκα του θανάτου. Κάποιοι στη χώρα υποδοχής, τους παίρνουν τα εναπομείναντα χρήματα, λέγοντας τους ότι θα οδηγηθούν εκτός συνόρων.

Βέβαια, δεν πρέπει να λησμονούμε και τα πιο αθώα θύματα της όλης κατάστασης. Ποια είναι αυτά; **Φυσικά τα παιδιά!** Καταπατώνται τα περισσότερα ανθρώπινα δικαιώματα τους, δεν έχουν στέγη, τροφή... Στερούνται το δικαίωμα της

ελεύθερης μετακίνησης αφού είναι προσφυγόπουλα . Επίσης , πεθαίνουν από τις κακουχίες και τις αρρώστιες . Δεν μορφώνονται . Πέφτουν θύματα βιασμού , δουλείας και εμπορίου οργάνων . **Είναι τυχαίο το γεγονός ότι αγνοούνται δέκα χιλιάδες παιδιά προσφύγων;**

Από την άλλη πλευρά και τα ελληνόπουλα στερούνται κάποια από τα δικαιώματα τους . Στερούνται την ανέμελη και άνετη ζωή , αφού τα πάντα γύρω τους παρουσιάζονται τραγικά . Αφενός είναι γόνιμος ο προβληματισμός τους , γιατί κατά αυτό τον τρόπο γίνονται υπεύθυνοι πολίτες με κριτική άποψη , αφετέρου δεν είναι εκείνα υπεύθυνα να βρουν την λύση στο προσφυγικό . Πρέπει να τους παρέχεται η ξεγνοιασιά των παιδικών τους χρόνων . Πρέπει να είναι ελεύθερα να κάνουν παρέα με οποιαδήποτε παιδί , οποιουδήποτε χρώματος , θρησκείας φυλής , χωρίς να επηρεάζεται η άποψη τους από τους μεγαλύτερους.

Δεν είναι άμοιροι ευθυνών τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης . Οι πρόσφυγες περνούν από την Ελλάδα για τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες τα τελευταία είκοσι χρόνια . άλλα γιατί μόνο τον τελευταίο χρόνο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης , δίνουν τόσο μεγάλη βάση ; << Διότι τώρα έρχεται το μεγαλύτερο κύμα μεταναστών >> , Θα έλεγε κάποιος , μα φυσικά και όχι ! Η ακροαματικότητα και το πλήθος χρημάτων που κερδίζουν είναι πραγματική αιτία για αυτά που παρουσιάζονται καθημερινά από τους δημοσιογράφους .

Μερίδιο ευθύνης , όμως φέρουν και οι πολιτικοί της χώρας μας , ιδιαίτερα η κυβέρνηση . Προσπαθούν ανεπιτυχώς να δώσουν μια λύση στο προσφυγικό , με αποτέλεσμα να ταλαιπωρούνται τόσο οι πρόσφυγες , όσο και οι Έλληνες και πολύ περισσότερο τα Ελληνόπουλα που βλέπουν τα όνειρα τους να γκρεμίζονται .

Άραγε , μπορούν τα παιδιά να αλλάξουν αυτό το αρνητικό κλίμα ; Σαφώς ! Με τη συνεχή προσπάθεια μετάδοσης της ειρήνης, του αλληλοσεβασμού και της αλληλεγγύης , θα δημιουργήσουν έναν κόσμο " χωρίς σύνορα " , όπου ο ένας θα βοηθά τον άλλο χωρίς ιδιοτέλεια. **Θέλετε να προσπαθήσουμε;**

Μιχαήλ Αντωνία Α3

ΤΡΑΓΟΥΔΙ : Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ

(ΣΤΙΧΟΙ-ΜΟΥΣΙΚΗ) ΤΡΟΧΙΔΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Με δάκρυα στα μάτια,
ζητώντας μια ζεστή αγκαλιά,
φεύγουν, ξενιτεύονται,
του κόσμου τα παιδιά,

Πονάει πολύ,
αυτή η προσφυγιά,
σαν ένα μαχαίρι,
καρφωμένο στην καρδιά,
Αβάσταχτη μοιάζει,
αυτή η μοναξιά,
και τώρα η ελπίδα,
είναι η μόνη γιατρεία,

Με πόνο και με θλίψη,
σε μια μικρή γωνιά,
κλαίνε και οδύρονται,
στης πόλης τα στενά,

Σε νέα μέρη έρχονται,
χιλιόμετρα μακριά,
όλος ο κόσμος χάνεται,
με μια μόνο ματιά,

Πονάει πολύ,
αυτή η προσφυγιά,
σαν ένα μαχαίρι,
καρφωμένο στην καρδιά,
Αβάσταχτη μοιάζει,
αυτή η μοναξιά,
και τώρα η ελπίδα,
είναι η μόνη γιατρεία,

Στην μνήμη επανέρχονται,
με λύπη και χαρά,
εικόνες και πρόσωπα,
από τα παλιά.

Πονάει πολύ,
αυτή η προσφυγιά,
σαν ένα μαχαίρι,
καρφωμένο στην καρδιά.....

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΓΑΛΑΝΗ ΒΑΡΒΑΡΑ

ΓΕΛΑΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ7

ΔΑΡΔΑΜΑΝΗ ΕΛΕΝΗ

ΔΕΛΗΧΑΤΖΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑ7

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ –ΤΣΟΥΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΚΟΥΚΟΥΛΑΡΗΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΤΩΝΙΑ

ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ ΣΩΤΗΡΙΑ

ΝΤΟΚΟΥ ΕΛΕΝΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΑ

ΜΑΥΡΟΥΔΗ ANNA

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΚΟΡΔΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΤΡΟΧΙΔΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ